

PLAN WYNIKOWY

Seria „SŁUCHAJ, MÓJ LUDU”. Tytuł „Chodź ze Mną”

Klasa 8 szkoły podstawowej

Cele, treści, wymagania i postawy zgodne z *Programem nauczania religii rzymskokatolickiej (2018 r.)*

Dodatkowo: wymagania szczegółowe po każdym temacie

Nr	Temat	Cele	Treści	Wymagania. Uczeń:	Postawy. Uczeń:	Wymagania szczegółowe
I.	Po co żyjemy – powołanie do miłości					
1.	Miej odwagę pytać	Rozwijanie u uczniów poznania wiary. Motywowanie uczniów do poznawania siebie i prawdy o Bogu. Wskazanie na pytania egzystencjalne i teologiczne w odróżnieniu od pytań naukowców badających rzeczywistość doczesną.	A.1. Sens i wartość ludzkiego życia. E.1. Wartości stanowiące fundament relacji międzyludzkich: szacunek dla siebie i innych ludzi oraz postawa odpowiedzialności za siebie i innych.	A.1.1 przedstawia różne potrzeby ludzkie, w tym potrzebę sensu życia; A.1.2 stawia pytania o swoje istnienie.	A.1.a angażuje się w naukę szkolną i pozaszkolną; A.1.b dokonuje refleksji nad sensem swojego życia.	Odróżnia pytania, na które odpowiadają naukowcy (np. dotyczące nauk ścisłych i przyrodniczych), od pytań egzystencjalnych, na które odpowiadają systemy religijne oraz filozoficzne.
2.	Nie samym postępem...	Utrwalenie wiadomości o racjonalności wiary.	A.2. Co to znaczy „wierzyc”? Wartość wiary w Boga. Relacje wiary i wiedzy (rozumu). Relacja między naukami przyrodniczymi i wiarą.	A.1.3 wymienia wartości nadające sens ludzkiemu życiu, A.2.4 wskazuje źródła wiedzy na temat istnienia Boga, A.7.2 wskazuje na przyczyny zła, A.7.4 przedstawia skutki zła (grzechu), A.7.5 opisuje sposoby działalności złego ducha.	A.1.b podejmuje refleksję nad sensem swojego życia, A.7.c unika zła, A.7.e podejmuje walkę z pokusami w swoim życiu, A.14.b w modlitwie prosi Ducha Świętego o wiarę.	Podaje argumenty za wiarą w Boga w dyskusji z ludźmi niewierzącymi. Uzasadnia, że wiara w Boga nie jest sprzeczna z rozumem i osiągnięciami naukowymi. Podaje argumenty za i przeciw dobru postępu naukowego.

Nr	Temat	Cele	Treści	Wymagania. Uczeń:	Postawy. Uczeń:	Wymagania szczegółowe
						<p>Wskazuje na związek między zeświecczeniem życia a wiarą w postęp naukowy i wymienia przejawy zeświecczenia we współczesnym świecie.</p> <p>Uzasadnia hierarchię wartości, którymi powinien kierować się człowiek: dobro doczesne nie może być stawiane ponad dobro duchowe i wieczne.</p>
3.	Wierzyć w Boga i wierzyć Bogu	<p>Omówienie różnych aspektów wiary.</p> <p>Wskazanie, że wiara nie jest sprzeczna z rozumem.</p> <p>Ukazanie wiary jako miłości i najważniejszej wartości w życiu człowieka</p>	A.3. Wiara darem i zadaniem. Przymioty wiary. Trudności i niebezpieczeństwa na drodze wiary. Różne aspekty wiary.	<p>A.1.3 wymienia wartości nadające sens ludzkiemu życiu (A.1.3),</p> <p>A.2.1 wyjaśnia pojęcie wiary,</p> <p>A.2.2 podaje argumenty za niesprzecznością wiary i wiedzy, wskazuje relacje między wiarą i wiedzą,</p> <p>A.2.3 omawia pojęcia: ateizm, deizm, niewiara, agnostycyzm,</p> <p>A.2.6 przytacza argumenty wierzących w dyskusji ze współczesnym ateizmem.</p>	<p>A.14.a wierzy w Ducha Świętego,</p> <p>A.14.b w modlitwie prosi Ducha Świętego o wiarę.</p>	<p>Wskazuje na Ducha Świętego jako Dawcę łaski wiary.</p> <p>Wyjaśnia zależność między wiarą i wiedzą (wiedza, np. naukowa, nie jest sprzeczna z wiarą, a prawdziwa wiara przekracza wiedzę).</p> <p>Wyjaśnia związek aktu wiary z miłością: jest to akt całej osoby, rozumu, woli i uczuć; prawdziwa wiara jest aktem miłości.</p> <p>Omawia znaczenie i sposoby współpracy z łaską wiary.</p> <p>Wyjaśnia pojęcia: ateista, agnostyk.</p> <p>Przytacza argumenty wierzących w dyskusji ze współczesnym ateizmem.</p>

Nr	Temat	Cele	Treści	Wymagania. Uczeń:	Postawy. Uczeń:	Wymagania szczegółowe
4.	Czy Boga można doświadczyć?	Rozwijanie poznania wiary. Ukazanie różnych sposobów poznania świata i siebie	A.2. B.2. Co to znaczy „wierzyć”? Wartość wiary w Boga. Poznanie: zmysły, uczucia i rozum. Poznanie przez sztukę, naukę i religię. Racjonalność wiary. Piękno, dobro i prawda.	A.1.1. przedstawia różne potrzeby ludzkie, w tym potrzebę sensu życia, A.1.2. stawia pytania o swoje istnienie, A.2.1 wyjaśnia relacje między wiarą i wiedzą,	A.1.b podejmuje refleksję nad sensem swojego życia, E.1.a angażuje się we własny rozwój emocjonalny i społeczny.	Wymienia rodzaje doświadczenia religijnego i podaje przykłady. Ocenia swoje oczekiwania od życia w świetle wiary w Boga.
5.	Błazen czy mędrzec?	Motywowanie do wzrastania w miłości Boga i bliźniego. Kształtowanie postawy aktywnego przeciwdziałania zagrożeniom cywilizacyjnym. Kształtowanie świadomości zagrożeń wiary.	F.2. Zaangażowanie chrześcijanina w różne formy apostołstwa.	C.8.2 wskazuje na najważniejsze zagrożenia wynikające z uzależnień dzisiejszej młodzieży: alkoholizm, fono- holizm, sieciologizm, narkomania, pornografia, hazard, gry komputerowe; F.2.3 podaje przykłady bezinteresownej troski o ludzi w potrzebie (chorych, samotnych, niepełnosprawnych, biednych, uzależnionych, bezradnych, wykluczonych społecznie); F.2.4 podaje przykłady ludzi zaangażowanych w apostołstwo (także współczesnych).	A.3.d chroni wiarę przed zagrożeniami.	Wymienia współczesne zagrożenia cywilizacyjne. Omawia fragment Dziejów Apostolskich o wystąpieniu św. Pawła na Areopagu (Dz 17, 16-34). Podaje przykład współczesnego głoszenia Ewangelii.
6.	Ponieważ bardzo umiłowała	Ukazanie miłości jako najważniejszej wartości w życiu człowieka. Zachęta do odkrywania własnego powołania w	A.1; C.10. Sens życia, miłość, przebaczenie grzesznej kobiecie: Łk 7, 36-50.	A.1.3 wymienia wartości nadające sens ludzkiemu życiu, C.10.1 interpretuje przykazanie miłości Boga i bliźniego w świetle Ewangelii,	A.1.b podejmuje refleksję nad sensem swojego życia, A.1.c okazuje szacunek wobec siebie i innych,	Odróżnia przypowieść od innych tekstów biblijnych. W interpretacji tekstu biblijnego wykorzystuje kontekst kulturowy.

Nr	Temat	Cele	Treści	Wymagania. Uczeń:	Postawy. Uczeń:	Wymagania szczegółowe
		oparciu o nowe przykazania miłości. Motywowanie do wzrastania w miłości Boga i bliźniego.		C.10.2 wyjaśnia, czym jest miłość.	A.1.d stara się żyć według wartości chrześcijańskich, A.1.e dąży do szczęścia własnego i bliźnich.	Analizuje dzieło malarstwa religijnego pod kątem jego zgodności z przekazem biblijnym. Wskazuje biblijne pochodzenie formuły sakramentu pojednania.
7.	Bóg jest Miłością	Ukazanie miłości jako najważniejszej wartości w życiu człowieka. Motywowanie do wzrastania w miłości Boga i bliźniego.	C.10. Bóg jest Miłością – Jana 15, 12–17; Jezus dobrym pasterzem: na podstawie J 10, 11–12. 14. 15b; Listy św. Jana: 1 J 4, 7. 15–16. 21.	A.1.3 wymienia wartości nadające sen ludzkiemu życiu, C.10.4 wyjaśnia, czym jest miłość, E.1.2 przedstawia, na czym polega uczestnictwo w życiu różnych wspólnot Kościoła (tu: rodziny).	A.1.b podejmuje refleksję nad sensem własnego życia; C.10.b pogłębia postawę służby; E.1.e podejmuje wysiłek właściwego zachowania w rodzinie [...].	Wymienia zasadę miłości jako główną wartość życia chrześcijanina. Interpretuje obraz dobrego pasterza – w Biblii, sztuce i życiu. Wskazuje różnicę pomiędzy miłością rozumianą jako przykazanie a miłością jako darem.
8.	Miłość niejedno ma imię	Ukazanie miłości jako najważniejszej wartości w życiu człowieka. Motywowanie do wzrastania w miłości Boga i bliźniego. Zachęta do odkrywania własnego powołania w oparciu o nowe przykazania miłości	C. 10; E.1. Pojęcie miłości i sposoby jej przeżywania. Miłość siebie samego, miłość bliźniego, przywiązanie, przyjaźń, miłość <i>eros</i> , miłość małżeńska, miłość Ojczyzny. C. 10. Przykazanie miłości – miłość Boga i bliźniego. C. 10. Nowe przykazanie miłości: na podstawie J 13, 34.	A.1.3 wymienia wartości nadające sens ludzkiemu życiu, C.10.4 wyjaśnia, czym jest miłość, E.1.1. charakteryzuje najważniejsze wspólnoty w życiu człowieka, E.1.2. przedstawia, na czym polega uczestnictwo w życiu różnych wspólnot Kościoła, narodu, rodziny, grupy szkolnej i koleżeńskiej. E.1.4. wyjaśnia i podaje przykłady, jak pracować nad własnym rozwojem emocjonalnym i społecznym.	A.1.b podejmuje refleksję nad sensem swojego życia, A.1.c okazuje szacunek wobec siebie i innych, A.1.d stara się żyć według wartości chrześcijańskich, A.1.e dąży do szczęścia własnego i bliźnich, E.1.b angażuje się we własny rozwój emocjonalny i społeczny, E.1.c zachowuje kulturę bycia w grupie, E.1.d reaguje na niewłaściwe zachowania w określonej grupie,	Wymienia i krótko opisuje cztery rodzaje miłości według S.C. Lewisa. Wymienia sposoby przeżywania miłości podane w encyklice <i>Deus caritas est</i> . Interpretuje fragment J 13, 34 (o miłości <i>agape</i>); Wyjaśnia, że istnieje jedna miłość, tylko różnie się ona przejawia, a jej źródłem jest Bóg.

Nr	Temat	Cele	Treści	Wymagania. Uczeń:	Postawy. Uczeń:	Wymagania szczegółowe
				E.1.5 wyjaśnia, na czym polega kultura bycia w [...] szkole, [...] grupie rówieśniczej [...]. E.1.6 wyjaśnia, na czym polega miłość do Ojczyzny.	E.1 e podejmuje wysiłek właściwego zachowania w rodzinie, szkole, grupie rówieśniczej [...].	
9.	Pokochaj siebie, pokochaj drugiego	Ukazanie miłości jako najważniejszej wartości w życiu człowieka. Motywowanie do wzrastania w miłości Boga i bliźniego.	C.10; E.1. Pojęcie miłości i sposoby jej przeżywania. Miłość siebie samego, miłość bliźniego, przywiązanie, przyjaźń, miłość eros, miłość małżeńska, miłość Ojczyzny. C.10. Przykazanie miłości – miłość Boga i bliźniego.	C.10.1 interpretuje przykazanie miłości Boga i bliźniego w świetle Ewangelii, C.10.2 wyjaśnia, czym jest miłość, E.1.5 wyjaśnia, na czym polega kultura bycia w rodzinie, szkole [...], grupie rówieśniczej i na portalach społecznościowych, E.1.7 uzasadnia wartość świadectwa wiary w różnych sytuacjach życiowych.	A.1.b podejmuje refleksję nad sensem swojego życia, A.1.c okazuje szacunek wobec siebie i innych, A.1.d stara się żyć według wartości chrześcijańskich, A.1.e dąży do szczęścia własnego i bliźnich, C.10.a rozwija własne talenty i zdolności.	Rozróżnia egoizm od dojrzałej miłości samego siebie. Wymienia zagrożenia związane z brakiem dojrzałej miłości siebie oraz wpływ tego braku na miłość bliźniego. Opisuje związek między dojrzałą miłością siebie samego a miłością Boga do człowieka – wskazuje na miłość Boga jako fundament miłości do siebie i do bliźnich. Wymienia zjawiska społeczne, które są dowodem naruszenia godności człowieka i wykazuje związek niektórych z nich z hejtem w mediach.
10.	Doskonały wzór miłości	Ukazanie miłości jako najważniejszej wartości w życiu człowieka. Zachęta do odkrywania własnego powołania w	C.10 Przykazanie miłości Boga i bliźniego, C. 10. Nowe przykazanie miłości: na podstawie J 13.	E.1.3 wyjaśnia, czym jest „grzech społeczny”, C.10.1 interpretuje przykazanie miłości Boga i bliźniego w świetle Ewangelii (Nowego przykazania),	A.1.d stara się żyć według wartości, A.1.e dąży do szczęścia własnego i bliźnich,	Podaje przykłady bezinteresownego włączania się w życie wspólnot, w których funkcjonuje. Wyjaśnia, że nowość Jezusowego przykazania miłości (J 13, 34-35) polega na nowym wzorze miłości

Nr	Temat	Cele	Treści	Wymagania. Uczeń:	Postawy. Uczeń:	Wymagania szczegółowe
		oparciu o Nowe przykazanie miłości. Motywowanie do wzrastania w miłości Boga i bliźniego.	E.4. Działalność wybranych postaci świętych: św. Matka Teresa z Kalkuty.	C.10.2 wyjaśnia, czym jest miłość, E.1.8 podaje przykłady świadków wiary w konkretnych sytuacjach życiowych.	E.1.e podejmuje wysiłek własnego zachowania w rodzinie, szkole, grupie rówieśniczej i na portalach społecznościowych, E.1.f wspiera akcje pomocy potrzebującym, E.1.g przejawia postawę wdzięczności za świadków wiary, E.1.h troszczy się o dobro Ojczyzny.	(różnica między: „kochać bliźniego jak siebie samego” a „kochać się nawzajem, jak Jezus nas umiłował”). Podaje podstawowe informacje o św. Matce Teresie z Kalkuty. Wymienia przykłady grzechów społecznych. Przedstawia zadania Kościoła (hierarchii i instytucji kościelnych oraz wiernych świeckich) w sferze społeczno-politycznej.
11	Ja was wybrałem	Zachęta do odkrywania własnego powołania w oparciu o Nowe przykazanie miłości.	C.10. Bóg powołuje człowieka – powołanie do świętości, czyli powołanie do miłości. C.10. Powołanie w Kościele, czyli świętość w różnych formach życia: małżeństwo, kapłaństwo, życie zakonne, życie konsekrowane, powołanie misyjne, człowiek samotny w służbie bliźnim. C.10. Odkrywanie własnego powołania, wybór zawodu.	C.10.3 wymienia sposoby przeżywania miłości, C.10.4 omawia różne formy powołania w świetle życia Ewangelią (małżeństwo, kapłaństwo, życie konsekrowane), C.10.5 wskazuje na sposoby odkrywania powołania w świetle Bożego wezwania.	C.10.c modli się o rozeznanie swojego powołania, C.10.d modli się o nowe powołania kapłańskie i zakonne, a także dobre powołania do małżeństwa.	Wymienia różne powołania (w rodzinie, kapłańskie, zakonne, osób samotnych, w życiu zawodowym), które są drogą realizacji świętości, omawia je i podaje przykłady owocności każdego powołania. Wyjaśnia znaczenie beatyfikacji Marii i Alojzego Quattrocchich, wykorzystując informację, że to pierwsza w dziejach Kościoła para małżeńska ogłoszona błogosławioną.
II.	Wierzę w życie wieczne					

Nr	Temat	Cele	Treści	Wymagania. Uczeń:	Postawy. Uczeń:	Wymagania szczegółowe
12.	Zwycięzca śmierci	Zapoznanie z nauczaniem Kościoła na temat życia wiecznego. Ukazanie sensu życia i śmierci człowieka wierzącego. Kształtowanie postawy otwartości i gotowości na spotkanie z Chrystusem Zmartwychwstałym.	A.8. Istota zmartwychwstania umarłych, zbawienia i potępienia: fragmenty J 11, 1-44. A.8. Sens życia w świetle rzeczy ostatecznych człowieka.	A.8.1 omawia prawdę o zmartwychwstaniu umarłych, A.8.3 wyjaśnia katolickie spojrzenie na śmierć człowieka i sens wiary w czyściec, D.2.3 podaje przykłady modlitwy ludzi znanych z historii i współczesnych (modlitwa św. Jana Pawła II).	A.8.a wierzy w zmartwychwstanie umarłych, A.10.a wierzy w prawdy zawarte w Objawieniu Bożym, A.10.b stara się poznawać Boże Objawienie.	Opowiada o wskrzeszeniu Łazarza opisanym w Ewangelii według św. Jana. Wyjaśnia znaczenie tego wydarzenia dla nadziei chrześcijańskiej. Interpretuje gest Jezusa na obrazie Jana Matejki „Wskrzeszenie Łazarza” jako gest Pana życia i śmierci.
13.	Ujrzymy siebie, jakimi jesteśmy	Zapoznanie z nauczaniem Kościoła na temat życia wiecznego. Ukazanie sensu życia i śmierci człowieka wierzącego. Kształtowanie postawy otwartości i gotowości na spotkanie z Chrystusem Zmartwychwstałym.	A.8. Śmierć i rzeczy ostateczne człowieka.	A.7.6; A.8.2 wymienia i krótko omawia ostateczne rzeczy człowieka: śmierć, niebo, piekło, czyściec, sąd szczegółowy, sąd ostateczny, A.8.6 omawia biblijne obrazy końca świata oraz sądu ostatecznego i przedstawia ich interpretację w świetle wiary.	A.7.d wierzy w istnienie piekła i szatana, A.8.b akceptuje nauczanie Kościoła o rzeczach ostatecznych, A.8.e ufa Bogu i stara się żyć w gotowości na przyjście Chrystusa, A.10.a wierzy w prawdy zawarte w Objawieniu Bożym, A.10.b akceptuje nauczanie Kościoła o rzeczach ostatecznych, A.10.b stara się poznawać Boże Objawienie,	Omawia prawdy wiary o rzeczach ostatecznych człowieka: śmierci, sądzie szczegółowym, piekle, niebie i sądzie ostatecznym. Interpretuje opis sądu ostatecznego z Ewangelii według św. Mateusza 16, 27; 25, 32-46.

Nr	Temat	Cele	Treści	Wymagania. Uczeń:	Postawy. Uczeń:	Wymagania szczegółowe
					A.10.d stara się odczytywać i przyjmować wydarzenia życiowe w świetle Objawienia Bożego.	
14.	Ku pełni życia w Nim	Zapoznanie z nauczaniem Kościoła na temat życia wiecznego. Ukazanie sensu życia i śmierci człowieka wierzącego. Kształtowanie postawy otwartości i gotowości na spotkanie z Chrystusem Zmartwychwstałym.	A.8. Śmierć i rzeczy ostateczne człowieka. A.7; A.8. Życie wieczne, piekło i niebo. A.8. Czyściec i odpusty.	A.7.6, A.8.2 wymienia i krótko omawia rzeczy ostateczne człowieka: śmierć, niebo, [...], czyściec, A.8.3 wyjaśnia katolickie spojrzenie na śmierć człowieka i sens wiary w czyściec, A.8.4 wyjaśnia nauczanie Kościoła o odpustach, A.8.5 wykazuje związek między wiarą w czyściec i miłosierdziem Bożym.	A.8.b akceptuje nauczanie Kościoła o rzeczach ostatecznych, A.8.c korzysta z możliwości przyjmowania odpustów, A.8.d modli się za zmarłych, A.8.e ufa Bogu i stara się żyć w gotowości na przyjście Chrystusa.	Wyjaśnia, czym jest niebo i czyściec. Przedstawia warunki odpustu zupełnego. Odszukuje w dostępnych źródłach intencje Ojca Świętego na najbliższe miesiące.
15.	Ów dzień	Zapoznanie z nauczaniem Kościoła na temat życia wiecznego. Ukazanie sensu życia i śmierci człowieka wierzącego. Kształtowanie postawy otwartości i gotowości na spotkanie z Chrystusem Zmartwychwstałym.	A.8; A.10. Apokalipsa wg św. Jana. A.8. Koniec świata. Paruzja.	A.8.1 omawia prawdę o zmartwychwstaniu umarłych, A.7.6; A.8.2 wymienia i krótko omawia ostateczne rzeczy człowieka: śmierć, niebo, piekło, czyściec, sąd szczegółowy, sąd ostateczny, A.8.3 wyjaśnia katolickie spojrzenie na śmierć człowieka [...],	A.7.a dziękuje Bogu za dobro stworzenia, A.7.b troszczy się o pomnażanie dobra w świecie, A.8.a wierzy w zmartwychwstanie umarłych, A.8.b akceptuje nauczanie Kościoła o rzeczach ostatecznych, A.8.e ufa Bogu i stara się żyć w gotowości na przyjście Chrystusa,	Wskazuje na wagę „owego dnia” w planie historii zbawienia. Uzasadnia, powołując się na Pismo Święte, że nie jest znana data końca świata. Wykazuje sprzeczność przepowiedni i biblijnego obrazu końca świata. Interpretuje biblijne obrazy końca świata. Wyjaśnia znaczenie słowa „paruzja”.

Nr	Temat	Cele	Treści	Wymagania. Uczeń:	Postawy. Uczeń:	Wymagania szczegółowe
				<p>A.7.1 przedstawia prawdę o dobroci stworzonego świata,</p> <p>A.8.6 omawia biblijne obrazy końca świata oraz Sądu Ostatecznego i przedstawia ich interpretację w świetle wiary,</p> <p>A.8.7 charakteryzuje postawę gotowości na przyjście Chrystusa,</p> <p>A.8.8 argumentuje sprzeczność przepowiedni i pozabiblijnych zapowiedzi końca świata z wiarą chrześcijańską,</p> <p>A.10.1 wyjaśnia pojęcie apokalipsa,</p> <p>A.8.6 przedstawia ogólnie przesłanie Apokalipsy św. Jana.</p>	<p>A.10.a wierzy w prawdy zawarte w Objawieniu Bożym,</p> <p>A.10.b stara się poznawać Boże Objawienie,</p> <p>A.10.d stara się odczytywać i przyjmować wydarzenia życiowe w świetle Objawienia Bożego.</p>	
III.	Modłę się, więc jestem					
16.	Ludzie modlitwy w Starym Testamencie	<p>Ukazanie modlitwy jako dialogu Boga z człowiekiem na przykładach postaci biblijnych i świętych.</p> <p>Zachęta do pogłębiania relacji z Bogiem poprzez osobistą modlitwę.</p>	<p>D.2 Biblijne wzory modlitwy i przykłady osób żyjących modlitwą – Modlitwy Starego Testamentu – ludzie modlitwy w Starym Testamencie.</p>	<p>D.2.1 na podstawie tekstów biblijnych Starego [...] Testamentu wskazuje osoby żyjące modlitwą oraz formy modlitwy,</p> <p>D.4.2 przedstawia sposoby przezwycięzania trudności w modlitwie,</p>	<p>D.2.a w modlitwie inspirowane przykładami biblijnymi,</p> <p>D.2.b świadomie podchodzi do modlitwy jako czasu przebywania z Bogiem,</p> <p>D.1.a jest przekonany o potrzebie modlitwy,</p> <p>D.1.b chętnie się modli,</p>	<p>Definiuje modlitwę poprzez podanie synonimów, określenie jej istoty, podanie przykładów form modlitwy.</p> <p>Przedstawia ewolucję formy modlitwy w dziejach Izraela.</p>

Nr	Temat	Cele	Treści	Wymagania. Uczeń:	Postawy. Uczeń:	Wymagania szczegółowe
			D.1 Modlitwa postawą otwarcia się na Boga i fundamentem życia chrześcijańskiego. Rodzaje, formy i postawy podczas modlitwy. D.4 Trudności w modlitwie.	B.2.7 przedstawia rolę sztuki sakralnej w liturgii Kościoła i podaje przykłady twórców religijnych oraz ich dzieł, D.1.3 przedstawia rodzaje i formy modlitwy, a także postawy modlitewne.	D.1.c przyjmuje odpowiednie postawy podczas modlitwy.	Charakteryzuje modlitwę Abrahama, Mojżesza i Jeremiasza oraz porównuje je.
17.	Ludzie modlitwy w Nowym Testamencie	Kształtowanie umiejętności odczytywania i interpretowania wskazań ewangelicznych w przeżywanej rzeczywistości (osobistej, rodzinnej, szkolnej, otaczającego świata).	D.2 Biblijne wzory modlitwy i przykłady osób żyjących modlitwą – Modlitwy Nowego Testamentu – ludzie modlitwy w Nowym Testamencie. D.4 Trudności w modlitwie.	D.2.1 na podstawie tekstów biblijnych Starego i Nowego Testamentu wskazuje osoby żyjące modlitwą oraz formy modlitwy, D.2.4 formułuje modlitwy dziękczynienia, uwielbienia, przeproszenia i prośby w oparciu o teksty biblijne i własnymi słowami, D.4.1 wymienia najważniejsze trudności w modlitwie, D.4.2 przedstawia sposoby przezwyciężania trudności w modlitwie.	D.2.a w modlitwie inspirowane przykładami biblijnymi, D.2.b świadomie podchodzi do modlitwy jako czasu przebywania z Bogiem, D.1.a jest przekonany o potrzebie modlitwy, D.1.b chętnie się modli, D.4.a w codziennej modlitwie otwiera się na Pana Boga, D.4.b prowadzi szczery i ufny dialog z Bogiem.	Charakteryzuje modlitwę Jezusa, Maryi, św. Pawła. Rozróżnia główne rodzaje modlitwy. Formułuje rady dla modlących się i przeżywających trudności w modlitwie.
18.	Ja za nimi proszę...	Ukazanie modlitwy jako dialogu Boga z człowiekiem na przykładach postaci biblijnych i świętych.	D.2 Biblijne wzory modlitwy i przykłady osób żyjących modlitwą – Modlitwa arcykapłańska Jezusa: na podstawie J 17, 1–26.	D.2.1 na podstawie tekstów biblijnych Starego i Nowego Testamentu wskazuje osoby żyjące modlitwą oraz formy modlitwy, D.2.2 omawia modlitwę arcykapłańską Jezusa,	B.1.b poprzez znaki i gesty wyraża swoją wiarę oraz prowadzi dialog z Bogiem, D.2.a w modlitwie inspirowane przykładami biblijnymi,	Wymienia postawy modlitewne (Jezusa i wiernych) i omawia ich znaczenie. Interpretuje modlitwę arcykapłańską Jezusa.

Nr	Temat	Cele	Treści	Wymagania. Uczeń:	Postawy. Uczeń:	Wymagania szczegółowe
		<p>Kształtowanie umiejętności odczytywania i interpretowania wskazań ewangelicznych w przeżywanej rzeczywistości (osobistej, rodzinnej, szkolnej, otaczającego świata).</p> <p>Zachęta do pogłębiania relacji z Bogiem poprzez osobistą modlitwę.</p>	<p>D.1 Modlitwa postawą otwarcia się na Boga i fundamentem życia chrześcijańskiego. Rodzaje, formy i postawy podczas modlitwy.</p> <p>D.4 Trudności w modlitwie.</p> <p>B. 2 Sztuka sakralna w liturgii Kościoła – twórcy chrześcijańscy.</p>	<p>D.1.3 przedstawia rodzaje i formy modlitwy, a także postawy modlitewne,</p> <p>B.2.7 przedstawia rolę sztuki sakralnej w liturgii Kościoła i podaje przykłady twórców religijnych oraz ich dzieł.</p>	<p>D.2.b świadomie podchodzi do modlitwy jako czasu przebywania z Bogiem,</p> <p>D.1.a jest przekonany o potrzebie modlitwy,</p> <p>D.1.b chętnie się modli,</p> <p>D.1.c przyjmuje odpowiednie postawy podczas modlitwy,</p> <p>D.4.a w codziennej modlitwie otwiera się na Pana Boga,</p> <p>D.4.b prowadzi szczery i ufny dialog z Bogiem,</p> <p>D.3.a korzysta z dobrodziejstw modlitwy wspólnotowej.</p>	<p>Wyjaśnia symbolikę jedności ikony A. Rublowa.</p>
19.	<p>Ucz się od Mistrza.</p> <p>O modlitwie „Ojciec nasz”</p>	<p>Ukazanie modlitwy jako dialogu Boga z człowiekiem na przykładach postaci biblijnych i świętych.</p> <p>Kształtowanie umiejętności odczytywania i interpretowania wskazań ewangelicznych w przeżywanej rzeczywistości (osobistej, rodzinnej, szkolnej, otaczającego świata).</p>	<p>D.1 Modlitwa postawą otwarcia się na Boga i fundamentem życia chrześcijańskiego. Rodzaje, formy i postawy podczas modlitwy.</p> <p>D.4 Trudności w modlitwie.</p> <p>D.3 Modlitwa Pańska jako program życia chrześcijanina – na podstawie Mt 6.</p>	<p>D.2.4 formułuje modlitwy dziękczynienia, uwielbienia, przeproszenia i prośby w oparciu o teksty biblijne i własnymi słowami,</p> <p>D.3.1 wyjaśnia przesłanie wypływające z wezwań Modlitwy Pańskiej,</p> <p>D.3.2 omawia Modlitwę Pańską jako program życia chrześcijańskiego.</p>	<p>A.7.e podejmuje walkę z pokusami w swoim życiu,</p> <p>D.2.a w modlitwie inspirowane się przykładami biblijnymi,</p> <p>D.2.b świadomie podchodzi do modlitwy jako czasu przebywania z Bogiem,</p> <p>D.1.a jest przekonany o potrzebie modlitwy,</p> <p>D.1.b chętnie się modli,</p> <p>D.4.a w codziennej modlitwie otwiera się na Pana Boga,</p>	<p>Formułuje rady dla modlących się.</p> <p>Interpretuje siedem wezwań Modlitwy Pańskiej.</p> <p>Redaguje swoimi słowami treść Modlitwy Pańskiej.</p>

Nr	Temat	Cele	Treści	Wymagania. Uczeń:	Postawy. Uczeń:	Wymagania szczegółowe
		Zachęta do pogłębiania relacji z Bogiem poprzez osobistą modlitwę.			D.4.b prowadzi szczery i ufny dialog z Bogiem, D.3.b chętnie odmawia modlitwę „Ojcze nas”, D.3.c pogłębia więź z Bogiem Ojcem.	
20.	Hasło do nieba – „Credo”	Zachęta do pogłębiania relacji z Bogiem poprzez osobistą modlitwę.	B.1. Liturgia. Cel sprawowania liturgii.	D.1.3 przedstawia rodzaje i formy modlitwy, a także postawy modlitewne.	D.1.c przyjmuje odpowiednie postawy podczas modlitwy, D.4.a w codziennej modlitwie otwiera się na Pana Boga, D.4.b prowadzi szczery i ufny dialog z Bogiem, B.1.a angażuje się w liturgię Kościoła, B.1.b poprzez znaki i gesty wyraża swoją wiarę oraz prowadzi dialog z Bogiem.	Mówi <i>Credo</i> z pamięci. Wskazuje <i>Credo</i> jako depozyt wiary. Omawia kontekst historyczny powieści „Quo vadis”.
21.	Szczególne przestrzeń. Liturgia	Ukazanie modlitwy jako dialogu Boga z człowiekiem na przykładach postaci biblijnych i świętych. Kształtowanie umiejętności odczytywania i interpretowania wskazań ewangelicznych w przeżywanej rzeczywistości (osobistej, rodzinnej,	B.1. Podział zadań w sprawowaniu liturgii. B.2. Sztuka sakralna w liturgii Kościoła – twórcy chrześcijańscy.	B.1.1 charakteryzuje liturgię jako dialog Boga z człowiekiem (dar i odpowiedź), B.1.3 omawia rolę świeckich w liturgii, B.1.2 wyjaśnia znaczenie udziału w liturgii dla życia chrześcijanina, B.2.7 przedstawia rolę sztuki sakralnej w liturgii Kościoła i	B.1.a angażuje się w liturgię Kościoła, B.1.b poprzez znaki i gesty wyraża swoją wiarę oraz prowadzi dialog z Bogiem, B.1.c z szacunkiem wykonuje gesty liturgiczne, B.1.2 wyjaśnia znaczenie udziału w liturgii dla życia chrześcijanina,	Definiuje pojęcie „liturgia”. Wymienia formy liturgii. Ocena elementy towarzyszące liturgii. Charakteryzuje sztukę sakralną. Rozróżnia sztukę sakralną Wschodu i Zachodu.

Nr	Temat	Cele	Treści	Wymagania. Uczeń:	Postawy. Uczeń:	Wymagania szczegółowe
		szkolnej, otaczającego świata). Zachęta do pogłębiania relacji z Bogiem poprzez osobistą modlitwę.		podaje przykłady twórców religijnych oraz ich dzieł.	B.2.f z szacunkiem odnosi się do przedmiotów kultu religijnego, D.3.a korzysta z dobrodziejstw modlitwy wspólnotowej.	
IV.	Świątynia Ducha Świętego. Sakrament bierzmowania					
22.	Ważna decyzja	Ukazanie istoty sakramentu bierzmowania oraz jego roli w życiu człowieka wierzącego.	B.5. Droga do dojrzałości – bierzmowanie jako początek drogi, która trwa całe życie. A.14. Jesteśmy świątynią Ducha Świętego (1 Kor 3,16-23).	A.7.e podejmuje walkę z pokusami w swoim życiu, B.5.1 wyjaśnia, czym jest sakrament bierzmowania, B.5.2 opisuje i wyjaśnia szczegółowo obrzędy bierzmowania, B.5.3 przedstawia istotę, skutki i konsekwencje egzystencjalne bierzmowania, B.5.4 omawia znaczenie sakramentu bierzmowania dla życia chrześcijanina, B.5.6 omawia właściwe motywy przyjęcia sakramentu bierzmowania jako dopełnienia chrztu. B.5.7 uzasadnia konieczność dalszej formacji chrześcijańskiej.	A.14.a wierzy w Ducha Świętego, A.14.b otwiera się na działanie i dary Ducha Świętego, B.5.a wierzy w pomoc Ducha Świętego w sakramencie bierzmowania, B.5.b świadomie uczestniczy w przygotowaniu do bierzmowania, B.5.c kształtuje postawę współpracy z Duchem Świętym we własnym życiu, B.5.d jest przekonany o konieczności formacji chrześcijańskiej po przyjęciu bierzmowania	Wymienia warunki przyjęcia sakramentu bierzmowania. Wyjaśnia, dlaczego bierzmowanie przyjmuje się raz w życiu. Omawia kolejne obrzędy sakramentu bierzmowania i symbolikę znaków sakramentalnych bierzmowania. Podaje skutki sakramentu bierzmowania: wyjaśnia, po co sakrament bierzmowania po chrzcie świętym. Wskazuje, że na ogół o sakramencie chrztu decydują rodzice dziecka, a przyjęcie sakramentu bierzmowania powinno być decyzją młodego człowieka i dlatego mówimy, że jest początkiem dojrzewania w wierze.

Nr	Temat	Cele	Treści	Wymagania. Uczeń:	Postawy. Uczeń:	Wymagania szczegółowe
23.	Dary – bez zasług	Ukazanie istoty sakramentu bierzmowania oraz jego roli w życiu człowieka wierzącego. Kształtowanie postawy odpowiedzialności za własny rozwój w wierze oraz odkrywanie darów Ducha Świętego w codziennym życiu.	A.14.5. Dary Ducha Świętego w Kościele, E.1. Duszpasterz młodej: ks. Franciszek Blachnicki.	B.5.3 przedstawia istotę, skutki i konsekwencje egzystencjalne bierzmowania, B.5.4. omawia znaczenie sakramentu bierzmowania dla życia chrześcijanina, B.5.5 wymienia dary Ducha Świętego i podaje przykłady, F.2.4 podaje przykłady ludzi zaangażowanych w apostołstwo (także współczesnych).	A.14.b otwiera się na działanie i dary Ducha Świętego, B.5.a wierzy w pomoc Ducha Świętego w sakramencie bierzmowania, B.5.b świadomie uczestniczy w przygotowaniu do bierzmowania, B.5.c kształtuje postawę współpracy z Duchem Świętym we własnym życiu, D.2.3 podaje przykłady modlitwy ludzi znanych z historii i współczesnych (św. Tomasz z Akwinu), F.2.e w świadectwie świętych szuka wskazówek dla siebie.	Omawia każdy dar Ducha Świętego, wskazując na znaczenie, darmowość łaski oraz rolę w umacnianiu wolności człowieka. Uzasadnia, że Duch Święty działa w ludziach dobrej woli, nie tylko w chrześcijanach. Przystawia sylwetkę sługi Bożego ks. Franciszka Blachnickiego i znaczenie Ruchu Światło-Życie.
24.	Sztuka owocnego życia	Zachęcenie do pogłębiania relacji z Duchem Świętym. Kształtowanie postawy odpowiedzialności za własny rozwój w wierze oraz odkrywanie darów Ducha Świętego w codziennym życiu.	A.14; B.5 Dary i owoce Ducha Świętego w Kościele. F.2. Owocne życie – bł. Hanna Chrzanowska.	A.14.3 omawia owoce działania Ducha Świętego w życiu chrześcijanina i podaje przykłady, F.2.3 podaje przykłady bezinteresownej troski o ludzi w potrzebie (chorych, samotnych, niepełnosprawnych, biednych, uzależnionych, bezradnych, wykluczonych społecznie),	A.14.c stara się na co dzień dzielić owocami Ducha Świętego, B.5.c kształtuje postawę współpracy z Duchem Świętym we własnym życiu, B.5.d jest przekonany o konieczności formacji chrześcijańskiej po przyjęciu bierzmowania,	Omawia owoce Ducha Świętego. Opisuje postać bł. Hanny Chrzanowskiej. Wykazuje, że owocne życie wpływa na szczęście człowieka i ludzi wokół niego.

Nr	Temat	Cele	Treści	Wymagania. Uczeń:	Postawy. Uczeń:	Wymagania szczegółowe
				F.2.4 podaje przykłady ludzi zaangażowanych w apostołstwo (także współczesnych).	F.2.e w świadectwie świętych szuka wskazówek dla siebie.	
25.	Charyzmaty – „Gdybym nie miał miłości...”	Kształtowanie postawy odpowiedzialności za własny rozwój w wierze oraz odkrywanie darów Ducha Świętego w codziennym życiu.	A.14. Charyzmaty Ducha Świętego w Kościele.	A.14.1 wyjaśnia, czym są charyzmaty Ducha Świętego w Kościele, F.2.4 podaje przykłady ludzi zaangażowanych w apostołstwo (także współczesnych).	A.14.b otwiera się na działanie i dary Ducha Świętego, B.5.c kształtuje postawę współpracy z Duchem Świętym we własnym życiu, B.5.d jest przekonany o konieczności formacji chrześcijańskiej po przyjęciu bierzmowania, F.2.e w świadectwie świętych szuka wskazówek dla siebie.	Definiuje charyzmat jako łaskę daną do budowania wspólnoty. Wyjaśnia różnicę między znaczeniem słowa „charyzmaty” w potocznym języku i w chrześcijaństwie. Podaje przykłady charyzmatów. W oparciu o „Hymn o miłości” św. Pawła wyjaśnia, że charyzmaty bez miłości nie mają wartości.
V.	Wysłuchani w Kazanie na górze					
26.	Szczęśliwi, kto bogaty w łaski	Pogłębienie wiedzy na temat sakramentów świętych jako drogowskazów na drodze do nieba. Ukazanie Ośmiu błogosławieństw jako drogi do szczęścia człowieka. Zachęcenie do budowania własnego życia w oparciu o wartości płynące z nauczania Chrystusa.	A.14. Jesteśmy świętąnią Ducha Świętego (1 Kor 3, 16-23). C.9; B.4; B.5; B.6; B.7; B.8; B.9. Szczęście z Jezusem Chrystusem – Ośmiu błogosławieństw: Mt 5, 3-12. C.9; B.4. Być ubogim w duchu – chrzest święty.	A.13.8 przedstawia nauczanie Jezusa zawarte w Kazaniu na Górze, C.9.3 uzasadnia wartość Ośmiu błogosławieństw w życiu osobistym i społecznym chrześcijanina, C.9.4 uzasadnia znaczenie Ośmiu błogosławieństw w drodze do zbawienia, B.4.2; C.9.2; C.9.3 omawia znaczenie i skutki chrztu	C.9.a ufa Jezusowi, C.9.b jest przekonany, że kroczenie drogą błogosławieństw prowadzi do szczęścia i zbawienia, C.9.c świadomie konfrontuje swoje życie z Jezusowymi błogosławieństwami.	Opowiada i interpretuje perykopę o spotkaniu Jezusa z bogatym młodzieńcem i rozmowę z uczniami o drodze bogatych do królestwa niebieskiego (Mt 5, 3; 19, 21b-23. 24b-26). Uzasadnia, że życie duchowe jest bogactwem. Przedstawia wiadomości: czym jest chrzest święty, jakich bogactw duchowych udziela Bóg przez chrzest, dlaczego przyjmuje

Nr	Temat	Cele	Treści	Wymagania. Uczeń:	Postawy. Uczeń:	Wymagania szczegółowe
				świętego – w świetle Ośmiu Błogosławieństw, C.9.5 uzasadnia koncepcję szczęścia zawartą w Ośmiu błogosławieństwach.		się go raz w życiu, jak odbywa się chrzest, kto może ochrzcić.
27.	Szczęśliwi smutni	Pogłębienie wiedzy na temat sakramentów świętych jako drogowskazów na drodze do nieba. Ukazanie Ośmiu błogosławieństw jako drogi do szczęścia człowieka. Zachęcenie do budowania własnego życia w oparciu o wartości płynące z nauczania Chrystusa.	C.9; B.4; B.5; B.6; B.7; B.8; B.9. Szczęście z Jezusem Chrystusem – Osiem błogosławieństw: Mt 5, 3-12. C.9; B.6. Umieć płakać nad własną słabością – sakrament pokuty. B.1. Podział zadań w sprawowaniu liturgii – rola osób wyświęconych.	C.9.3 uzasadnia wartość Ośmiu błogosławieństw w życiu osobistym i społecznym chrześcijanina, B.7.5; C.9.2; C.9.3 omawia rolę sakramentu pokuty i pojednania w życiu moralnym chrześcijanina – w świetle Ośmiu błogosławieństw, C.9.5 uzasadnia koncepcję szczęścia zawartą w Ośmiu błogosławieństwach,	C.9.a ufa Jezusowi, C.9.b jest przekonany, że kroczenie drogą błogosławieństw prowadzi do szczęścia i zbawienia, C.9.c świadomie konfrontuje swoje życie z Jezusowymi błogosławieństwami.	Przedstawia, jaki sens nadał cierpieniu Jezus Chrystus i na czym polega szczęście, które spotka cierpiących (pocieszenie na ziemi, a ostatecznie radość w życiu wiecznym). Wymienia powody smutku ludzi, o których mówi błogosławieństwo. Wskazuje na sakrament pokuty jako uwolnienie od smutku z powodu własnych win człowieka.
28.	Szczęście cichych i pokornych	Pogłębienie wiedzy na temat sakramentów świętych jako drogowskazów na drodze do nieba. Ukazanie Ośmiu błogosławieństw jako drogi do szczęścia człowieka. Zachęcenie do budowania własnego życia w	C.9; B.4; B.5; B.6; B.7; B.8; B.9. Szczęście z Jezusem Chrystusem – Osiem błogosławieństw: Mt 5, 3-12. C.9; B.5 Szczęście cichych i pokornych – Eucharystia.	C.9.3 uzasadnia wartość Ośmiu błogosławieństw w życiu osobistym i społecznym chrześcijanina, C.9.5 uzasadnia koncepcję szczęścia zawartą w Ośmiu błogosławieństwach.	C.9.a ufa Jezusowi, C.9.b jest przekonany, że kroczenie drogą błogosławieństw prowadzi do szczęścia i zbawienia, C.9.c świadomie konfrontuje swoje życie z Jezusowymi błogosławieństwami.	Interpretuje trzecie błogosławieństwo (Mt 5, 5) jako drogę naśladowania Jezusa cichego i pokornego. Opowiada o prześladowaniu Kościoła w Polsce podczas stanu wojennego na przykładzie życia i śmierci bł. Jerzego Popiełuszki. Przytacza przykłady przebaczenia jako owocu słuchania słowa Bożego i przyjmowania Komunii

Nr	Temat	Cele	Treści	Wymagania. Uczeń:	Postawy. Uczeń:	Wymagania szczegółowe
		oparciu o wartości płynące z nauczania Chrystusa.				<p>Świętej (postawa górników w pa- cyfikowanej przez siły ZOMO ko- palni, nauczanie bł. Jerzego Po- piełuszki, wydarzenia podczas jego pogrzebu).</p> <p>Omawia części Mszy Świętej: zna- czenie spowiedzi powszechnej, słuchania słowa Bożego oraz uczestnictwa w ofierze Jezusa Chrystusa.</p> <p>Wymienia owoce Komunii Świę- tej.</p>
29.	Pragnie- nie spra- wiedliwo- ści	<p>Pogłębienie wiedzy na temat sakramentów świętych jako drogo- wskazów na drodze do nieba.</p> <p>Ukazanie Ośmiu błogo- sławieństw jako drogi do szczęścia człowieka.</p> <p>Zachęcenie do budowa- nia własnego życia w oparciu o wartości płynące z nauczania Chrystusa.</p>	<p>C.9; B.4; B.5; B.6; B.7; B.8; B.9. Szczęście z Je- zusem Chrystusem – Ośiem błogosławieństw: Mt 5, 3-12.</p> <p>C.9. B.5. Pragnąć spra- wiedliwości – sakra- ment bierzmowania.</p>	<p>C.9.3 uzasadnia wartość Ośmiu błogosławieństw w życiu osobistym i społecznym chrześcijanina,</p> <p>C.9.5 uzasadnia koncepcję szczęścia zawartą w Ośmiu błogosławieństwach,</p> <p>B.5.3; C.9.2; C.9.3 przedsta- wia istotę, skutki i konse- kwencje egzystencjalne bierzmowania oraz jego zna- czenie dla życia chrześcija- nina – w świetle Ośmiu bło- gosławieństw.</p>	<p>C.9.b jest przekonany, że kro- czenie drogą błogosła- wieństw prowadzi do szczę- ścia i zbawienia,</p> <p>C.9.c świadomie konfrontuje swoje życie z Jezusowymi bło- gosławieństwami.</p>	<p>Podaje argumenty, że sprawiedli- wie nie znaczy po równo.</p> <p>Interpretuje przypowieść o robot- nikach w winnicy: sprawiedliwość Boża jest większa od ludzkiej sprawiedliwości; Bóg Ojciec pra- gnie, by wszyscy byli zbawieni.</p> <p>Interpretuje czwarte błogosła- wieństwo i podaje przykłady spra- wiedliwości ewangelicznej.</p> <p>Rozróżnia postawę sprawiedli- wego, który ogranicza się do wy- pełniania przykazań, od sprawie- dliwego ewangelicznie.</p>
30.	Każdy po- trzebuje miłosier- dzia	Pogłębienie wiedzy na temat sakramentów	<p>C.9; B.4; B.5; B.6; B.7; B.8; B.9. Szczęście z Je- zusem Chrystusem –</p>	<p>A. 13.14; A.13.15; B.8.2; C.9.2; C.9.3 omawia tajem- nicę cierpienia i chrześcijań- skie podejście do choroby i</p>	<p>C.9.b jest przekonany, że kroczenie drogą błogosła- wieństw prowadzi do szczę- ścia i zbawienia,</p>	<p>Interpretuje piąte błogosławień- stwo, wyjaśniając, czym jest miło- sierdzie Boże (miłosierdzie jako przebaczenie ze strony człowieka</p>

Nr	Temat	Cele	Treści	Wymagania. Uczeń:	Postawy. Uczeń:	Wymagania szczegółowe
		<p>świętych jako drogowskazów na drodze do nieba.</p> <p>Ukazanie Ośmiu błogosławieństw jako drogi do szczęścia człowieka.</p> <p>Zachęcenie do budowania własnego życia w oparciu o wartości płynące z nauczania Chrystusa.</p>	<p>Osiem błogosławieństw: Mt 5, 3-12.</p> <p>C.9; B.8 Być wrażliwym na cierpienie innych – sakrament chorych.</p>	<p>śmierci oraz przedstawia znaczenie i skutki sakramentu namaszczenia chorych jako daru i pomocy w przeżywaniu cierpienia – w świetle Ośmiu błogosławieństw,</p> <p>C.9.3 uzasadnia wartość Ośmiu błogosławieństw w życiu osobistym i społecznym chrześcijanina,</p> <p>C.9.5 uzasadnia koncepcję szczęścia zawartą w Ośmiu błogosławieństwach,</p> <p>D.2.3 podaje przykłady modlitwy ludzi znanych z historii i współczesnych (ks. J. Kackowski).</p>	<p>C.9.c świadomie konfrontuje swoje życie z Jezusowymi błogosławieństwami.</p>	<p>oraz miłosierdzie jako czynna miłość i modlitwa wobec chorych).</p> <p>Opowiada o sakramencie chorych: kto go może udzielać, kto przyjmować i jakie są jego skutki.</p> <p>Odpowiada na pytanie, dlaczego Bóg nie usuwa cierpienia z życia ludzi.</p>
31.	Czyste serce lu-strem Boga	<p>Pogłębienie wiedzy na temat sakramentów świętych jako drogowskazów na drodze do nieba.</p> <p>Ukazanie Ośmiu błogosławieństw jako drogi do szczęścia człowieka.</p> <p>Zachęcenie do budowania własnego życia w</p>	<p>C.9; B.4; B.5; B.6; B.7; B.8; B.9. Szczęście z Jezusem Chrystusem – Osiem błogosławieństw: Mt 5, 3-12.</p> <p>C.9; B.9 Mieć czyste serce – sakrament małżeństwa.</p>	<p>C.9.3 uzasadnia wartość Ośmiu błogosławieństw w życiu osobistym i społecznym chrześcijanina,</p> <p>B.9.3; C.9.2; C.9.3 przedstawia sakrament małżeństwa jako dar i pomoc w realizacji powołania do miłości i służby – w świetle Ośmiu błogosławieństw,</p>	<p>C.9.a ufa Jezusowi,</p> <p>C.9.b jest przekonany, że kroczenie drogą błogosławieństw prowadzi do szczęścia i zbawienia,</p> <p>C.9.c świadomie konfrontuje swoje życie z Jezusowymi błogosławieństwami.</p>	<p>Interpretuje szóste błogosławieństwo, wyjaśniając znaczenie czystości intencji dla zachowania czystości serca.</p> <p>Uzasadnia konieczność przeciwstawienia się kulturze masowej propagującej wykorzystywanie bez ograniczeń seksualności, wyłącznie dla przyjemności.</p>

Nr	Temat	Cele	Treści	Wymagania. Uczeń:	Postawy. Uczeń:	Wymagania szczegółowe
		oparciu o wartości płynące z nauczania Chrystusa.		C.9.5 uzasadnia koncepcję szczęścia zawartą w Ośmiu błogosławieństwach.		Przedstawia, na czym polega miłość małżeńska zgodna ze ślubowaniem złożonym podczas sakramentu małżeństwa.
32.	Nie tak jak daje świat	<p>Pogłębienie wiedzy na temat sakramentów świętych jako drogowskazów na drodze do nieba.</p> <p>Ukazanie Ośmiu błogosławieństw jako drogi do szczęścia człowieka.</p> <p>Zachęcenie do budowania własnego życia w oparciu o wartości płynące z nauczania Chrystusa.</p>	<p>C.9; B.4; B.5; B.6; B.7; B.8; B.9. Szczęście z Jezusem Chrystusem – Ośmiem błogosławieństw: Mt 5, 3-12.</p> <p>C.9; B.9 Wprowadzać pokój – sakrament święceń.</p> <p>B.1. Podział zadań w sprawowaniu liturgii.</p>	<p>C.9.3 uzasadnia wartość Ośmiu błogosławieństw w życiu osobistym i społecznym chrześcijanina,</p> <p>C.9.5 uzasadnia koncepcję szczęścia zawartą w Ośmiu błogosławieństwach,</p> <p>C.9.4 uzasadnia znaczenie Ośmiu błogosławieństw w drodze do zbawienia,</p> <p>B.9.3; C.9.2; C.9.3 przedstawia sakrament święceń jako dar i pomoc w realizacji powołania do miłości i służby – w świetle Ośmiu błogosławieństw.</p>	<p>C.9.a ufa Jezusowi,</p> <p>C.9.b jest przekonany, że kroczenie drogą błogosławieństw prowadzi do szczęścia i zbawienia,</p> <p>C.9.c świadomie konfrontuje swoje życie z Jezusowymi błogosławieństwami.</p>	<p>Wymienia przyczyny konfliktów między ludźmi i ich negatywne konsekwencje.</p> <p>Interpretuje słowa Jezusa o nastawianiu policzka, odstąpieniu płaszcza itd. (Mt 5, 38-42).</p> <p>Interpretuje siódme błogosławieństwo jako wezwanie do przerywania kręgu przemocy i podaje przykłady sposobów przerywania przemocy.</p> <p>Wymienia, do czego powołani są biskupi, prezbiterzy i diakoni.</p>
33.	Prześladowana sprawiedliwość	<p>Pogłębienie wiedzy na temat sakramentów świętych jako drogowskazów na drodze do nieba.</p> <p>Ukazanie Ośmiu błogosławieństw jako drogi do szczęścia człowieka.</p> <p>Zachęcenie do budowania własnego życia w</p>	<p>C.9; B.4; B.5; B.6; B.7; B.8; B.9. Szczęście z Jezusem Chrystusem – Ośmiem błogosławieństw: Mt 5, 3-12.</p> <p>C.9 Cierpieć prześladowania dla sprawiedliwości – Ziemia obiecana – niebiańska ojczyzna.</p>	<p>C.9.1 wymienia Ośmiem Błogosławieństw,</p> <p>C.9.3 uzasadnia wartość Ośmiu błogosławieństw w życiu osobistym i społecznym chrześcijanina,</p> <p>C.9.5 uzasadnia koncepcję szczęścia zawartą w Ośmiu błogosławieństwach.</p>	<p>C.9 a ufa Jezusowi,</p> <p>C.9 b jest przekonany, że kroczenie drogą błogosławieństw prowadzi do szczęścia i zbawienia,</p> <p>C.9. c świadomie konfrontuje swoje życie z Jezusowymi błogosławieństwami.</p>	<p>Interpretuje ósme błogosławieństwo jako przyjęcie prześladowania, gdy przychodzi konieczność bronięcia najwyższych wartości.</p> <p>Uzasadnia, że Jezus Chrystus był w pełni człowiekiem błogosławieństw.</p> <p>Wie, gdzie szukać informacji o prześladowaniu chrześcijan w</p>

Nr	Temat	Cele	Treści	Wymagania. Uczeń:	Postawy. Uczeń:	Wymagania szczegółowe
		oparciu o wartości płynące z nauczania Chrystusa.				świecie, i podaje przykłady prześladowania. Odróżnia osiem błogosławieństw od innych tekstów biblijnych (opcjonalnie: zna je na pamięć).
34.	Dziedzice Boga	Kształtowanie postawy wzrastania w miłości do Boga i bliźniego.	A.1 Sens i wartość ludzkiego życia. Godność osoby.	C.5.2 uzasadnia niepowtarzalną wartość życia ludzkiego i jego świętość, A.1.4 wyjaśnia pojęcie godności człowieka i wskazuje jej źródła.	A.1.c okazuje szacunek wobec siebie i innych, C.6.a jest przekonany o wartości życia każdego człowieka, C.5.c szanuje życie własne i innych.	Wymienia i ocenia stosowane powszechnie kryteria wartościowania innych ludzi. Wyjaśnia niezwykłą godność człowieka wśród innych stworzeń, wskazując na prawdy o: - stworzeniu człowieka przez Boga na Jego obraz i podobieństwo, - Wcieleniu Syna Bożego, - pokonaniu śmierci i zmartwychwstaniu - powtórным przyjściu Chrystusa i odnowieniu stworzenia.
35.	Prawo do życia	Zachęcenie do budowania własnego życia w oparciu o wartości płynące z nauczania Chrystusa.	A.13; C. 9. Dekalog w świetle Kazania na górze – na podstawie Mt 5, 13-48. C.6. Dekalog: nauczanie Kościoła o aborcji, eutanazji [...] oraz karze śmierci. C.5. Wartość ludzkiego życia i zdrowia oraz ich	A.13.8 przedstawia nauczanie Jezusa zawarte w Kazaniu na górze, C.9.2 omawia związek Dekalogu i Kazania na górze, C.6.2. uzasadnia zło kary śmierci, C.6.4 przedstawia nauczanie Kościoła na temat kary śmierci.	C.5.c. szanuje życie własne i innych, C.6.a. jest przekonany o wartości życia każdego człowieka.	Potrafi podać argumenty uzasadniające zakaz zabijania (także: wykonywania kary śmierci). Wymienia okoliczności, w których zadanie komuś śmierci nie jest celem, ale skutkiem obrony życia.

Nr	Temat	Cele	Treści	Wymagania. Uczeń:	Postawy. Uczeń:	Wymagania szczegółowe
			zagrożenia. Troska o ludzkie życie.			
36.	Przełomowy moment: początek życia	Zachęcenie do budowania własnego życia w oparciu o wartości płynące z nauczania Chrystusa.	C.5. Wartość ludzkiego życia i zdrowia oraz ich zagrożenia. Troska o ludzkie życie. C.5. Chrześcijańskie przeżywanie daru płciowości (seksualności). C.6. Dekalog: nauczanie Kościoła o aborcji [...]. Nauczanie Kościoła o aborcji.	C.5.4. uzasadnia potrzebę ochrony życia od poczęcia do naturalnej śmierci, C.5.5. ocenia osiągnięcia biotechnologii w perspektywie nauki Kościoła, C.6.2. uzasadnia zło aborcji [...], C.6.3. przedstawia inicjatywy mające na celu obronę życia ludzkiego od poczęcia do naturalnej śmierci (np. Duchowa Adopcja Dziecka Poczętego).	C.5.b. traktuje życie jako dar otrzymany od Boga, C.5.c. szanuje życie własne i innych, C.6.a. jest przekonany o wartości życia każdego człowieka, C.6.b. podejmuje inicjatywy mające na celu obronę życia od poczęcia do naturalnej śmierci.	Uzasadnia wartość ludzkiego życia i wyjaśnia zło aborcji. Potrafi opowiedzieć, czym jest Duchowa Adopcja Dziecka Zagrożonego Zagładą.
37.	Dojrzewanie do płodnej miłości	Zachęcenie do budowania własnego życia w oparciu o wartości płynące z nauczania Chrystusa.	A.13; C.9 Dekalog w świetle Kazania na Górze – na podstawie Mt 5, 13-48 C.5. Wartość ludzkiego życia i zdrowia oraz ich zagrożenia. Troska o ludzkie życie. C.1. Chrześcijanin wobec zła i nieszczęść. C.2. Hierarchia wartości oparta na wierze.	C.5.5. ocenia osiągnięcia biotechnologii w perspektywie nauki Kościoła; C.5.11. wyjaśnia, na czym polega odpowiedzialność za przekazywanie życia; C.5.12. wyjaśnia, na czym polegają naturalne metody regulacji poczęć; C.5.14. przedstawia stanowisko Kościoła katolickiego na temat homoseksualizmu;	C.5.b. traktuje życie jako dar otrzymany od Boga, C.6.a. jest przekonany o wartości życia każdego człowieka.	Wyjaśnia powody, dla których Kościół sprzeciwia się metodzie <i>in vitro</i> , a opowiada się za naturalnym planowaniem poczęć.

Nr	Temat	Cele	Treści	Wymagania. Uczeń:	Postawy. Uczeń:	Wymagania szczegółowe
			C.6. Dekalog: nauczanie Kościoła o aborcji [...] i zapłodnieniu <i>in vitro</i> [...].	C.6.2. uzasadnia zło zapłodnienia <i>in vitro</i> .		
38.	Od poczęcia do naturalnej śmierci	Zachęcenie do budowania własnego życia w oparciu o wartości płynące z nauczania Chrystusa.	C.6. Nauczanie Kościoła o aborcji, eutanazji [...]. C.5. Wartość ludzkiego życia i zdrowia oraz ich zagrożenia. Troska o ludzkie życie. C.1. Chrześcijanin wobec zła i nieszczęść. C.2. Hierarchia wartości oparta na wierze.	A.13.14; A.13.15; omawia tajemnicę cierpienia i chrześcijańskie podejście do choroby i śmierci; C.6.2 uzasadnia zło eutanazji.	C.5.c szanuje życie własne i innych, C.6.a jest przekonany o wartości życia każdego człowieka.	Wyjaśnia chrześcijański sposób przeżywania cierpienia. Uzasadnia zło eutanazji w jej różnych przejawach.
VI.	Świadkowie Ewangelii. Historia Kościoła					
39.	Pójdźcie za Mną	Przybliżenie nauczania Kościoła na temat apostołstwa w świecie współczesnym. Wychowanie do odpowiedzialności za wspólnotę Kościoła. Kształtowanie postawy bycia świadkiem Chrystusa w codziennym życiu.	F.2 Świadkowie wiary – biblijni i święci. A.11 Stary Testament i Nowy Testament – posłani przez Boga (wybór postaci). Powołanie w Starym i Nowym Testamencie.	A.11.4 przedstawia biblijne przykłady osób powoływanych przez Boga oraz ich zadania, F.1.1 wyjaśnia, na czym polega misyjna natura Kościoła (F.1.1), F.2.1 opisuje możliwości i podaje przykłady apostołstwa w Kościele [...].	A.11.d pogłębia swoją relację z Bogiem, starając się naśladować postaci biblijne, F.2.a włącza się w różne formy apostołstwa.	Opowiada o powołaniu Izajasza, św. Mateusza, Maryi, św. Józefa i św. Pawła. Porównuje sposób odnoszenia się do człowieka przez starożytnych Rzymian i pierwszych chrześcijan. Wyjaśnia, że świadectwo życia jest rodzajem apostołowania.

Nr	Temat	Cele	Treści	Wymagania. Uczeń:	Postawy. Uczeń:	Wymagania szczegółowe
40.	Niezwykłe dziedziny – apostołki	<p>Przybliżenie nauczania Kościoła na temat apostołstwa w świecie współczesnym.</p> <p>Wychowanie do odpowiedzialności za wspólnotę Kościoła.</p> <p>Kształtowanie postawy bycia świadkiem Chrystusa w codziennym życiu.</p>	<p>F.2. Świadkowie wiary – biblijni i święci.</p> <p>E.3. Przykłady świadków wiary w historii Kościoła do współczesności.</p> <p>F.2. Odpowiedzialność świeckich za Kościół. Pojęcie i istota apostołstwa.</p> <p>F.2. Zaangażowanie chrześcijanina w różne formy apostołstwa.</p> <p>F.2. Apostolstwo świeckich – nasze apostołstwo.</p> <p>F.2. Zadania chrześcijanina w życiu społecznym.</p>	<p>F.2.1 opisuje możliwości i podaje przykłady apostołstwa w Kościele, rodzinie, szkole, różnych środowiskach rówieśniczych i na portalach społecznościowych,</p> <p>F.2.3 podaje przykłady bezinteresownej troski o ludzi w potrzebie (chorych, samotnych, niepełnosprawnych, biednych, uzależnionych, bezradnych, wykluczonych społecznie),</p> <p>F.2.4 podaje przykłady ludzi zaangażowanych w apostołstwo (także współczesnych).</p>	<p>F.2.a włącza się w różne formy apostołstwa,</p> <p>F.2.b angażuje się w ewangelizacyjną działalność Kościoła,</p> <p>F.2.c angażuje się w akcje pomocy potrzebującym,</p> <p>F.2.e w świadectwie świętych szuka wskazówek dla siebie.</p>	<p>Opowiada o życiu św. Teresy od Dzieciątka Jezus i bł. Karoliny Kózkówny.</p> <p>Porównuje biografie apostołów.</p> <p>Omawia cechy „małej drogi” św. Teresy.</p> <p>Wyróżnia apostołstwo słowem i daniem świadectwa, ilustrując je przykładami św. Teresy od Dzieciątka Jezus i bł. Karoliny.</p>
41.	Jesteśmy Kościołem	<p>Przybliżenie nauczania Kościoła na temat apostołstwa w świecie współczesnym.</p> <p>Wychowanie do odpowiedzialności za wspólnotę Kościoła.</p> <p>Kształtowanie postawy bycia świadkiem Chrystusa w codziennym życiu.</p>	<p>E.3 Przykłady świadków wiary w historii Kościoła do współczesności.</p> <p>F.2 Odpowiedzialność świeckich za Kościół. Pojęcie i istota apostołstwa.</p> <p>F.2 Zaangażowanie chrześcijanina w różne formy apostołstwa.</p>	<p>F.2.1 opisuje możliwości i podaje przykłady apostołstwa w Kościele, rodzinie, szkole, różnych środowiskach rówieśniczych i na portalach społecznościowych,</p> <p>F.2.3 podaje przykłady bezinteresownej troski o ludzi w potrzebie (chorych, samotnych, niepełnosprawnych, biednych, uzależnionych,</p>	<p>F.2.a włącza się w różne formy apostołstwa,</p> <p>F.2.b angażuje się w ewangelizacyjną działalność Kościoła,</p> <p>F.2.c angażuje się w akcje pomocy potrzebującym.</p>	<p>We fragmencie Ef 2, 19–22 wskazuje i omawia metaforę, która jest obrazem Kościoła: „współobywatele na równi ze świętymi i domownikami Boga”.</p> <p>Analizuje istotę klucza do życia wspólnoty.</p> <p>Podaje przykłady współczesnego świadectwa o Chrystusie.</p> <p>Opowiada o działalności Wandy Półtawskiej.</p>

Nr	Temat	Cele	Treści	Wymagania. Uczeń:	Postawy. Uczeń:	Wymagania szczegółowe
			F.2 Apostolstwo świeckich – nasze apostolstwo. F.2 Zadania chrześcijanina w życiu społecznym.	bezzadnych, wykluczonych społecznie), F.2.4 podaje przykłady ludzi zaangażowanych w apostolstwo (także współczesnych).		
42.	Z serca, nie z przymusu	Przybliżenie nauczania Kościoła na temat apostolstwa w świecie współczesnym. Wychowanie do odpowiedzialności za wspólnotę Kościoła. Kształtowanie postawy bycia świadkiem Chrystusa w codziennym życiu.	F.2. Odpowiedzialność świeckich za Kościół. Pojęcie i istota apostolstwa. F.2. Zaangażowanie chrześcijanina w różne formy apostolstwa. F.2. Apostolstwo świeckich – nasze apostolstwo. B.1. Podział zadań w sprawowaniu liturgii – rola świeckich.	F.2.1 opisuje możliwości i podaje przykłady apostolstwa w Kościele, rodzinie, szkole, różnych środowiskach rówieśniczych i na portalach społecznościowych, F.2.2 uzasadnia wartość angażowania się w wolontariat, B.1.3 omawia rolę świeckich w liturgii.	F.2.a włącza się w różne formy apostolstwa, F.2.b angażuje się w ewangelizacyjną działalność Kościoła, F.2.c angażuje się w akcje pomocy potrzebującym, F.2.d odpowiedzialnie uczestniczy w różnych formach wolontariatu	Wymienia różne formy zaangażowania apostolskiego świeckich w Kościele. Wskazuje, w jaki sposób młodzi mogą swoim życiem i zaangażowaniem włączyć się w apostolstwo w Kościele.
43.	Idźcie na cały świat	Przybliżenie nauczania Kościoła na temat apostolstwa w świecie współczesnym. Wychowanie do odpowiedzialności za wspólnotę Kościoła.	E.3 Przykłady świadków wiary w historii Kościoła do współczesności. F.2 Odpowiedzialność świeckich za Kościół. Pojęcie i istota apostolstwa. F.2 Apostolstwo świeckich – nasze apostolstwo.	D.2.3 podaje przykłady modlitwy ludzi znanych z historii i współczesnych (św. Jan XXIII), F.2.4 podaje przykłady ludzi zaangażowanych w apostolstwo (także współczesnych), F.1.1 wyjaśnia, na czym polega misyjna natura Kościoła,	F.2.b angażuje się w ewangelizacyjną działalność Kościoła, F.2.e w świadectwie świętych szuka wskazówek dla siebie, F.1.a włącza się w różne formy pomocy misyjnej, F.1.b angażuje się w dzieła misyjne,	Wskazuje, że misyjne zadanie Kościoła wynika z posłania przez Jezusa i woli Bożej, by zbawić ludzi. Wymienia etapy działalności misyjnej Kościoła. Opowiada o błogosławionych o. Zbigniewie Strzałkowskim, o Michale Tomaszku oraz o Helenie Kmiec.

Nr	Temat	Cele	Treści	Wymagania. Uczeń:	Postawy. Uczeń:	Wymagania szczegółowe
		Kształtowanie postawy bycia świadkiem Chrystusa w codziennym życiu.	F.1 Misyjna działalność Kościoła – misje <i>ad gentes</i> – nasze zadanie: modlitwa i wsparcie. E.5 Błogosławieni o. Zbigniew Strzałkowski i o. Michał Tomaszek, Helena Kmieć – polscy misjonarze męczennicy.	F.1.2 w oparciu o teksty biblijne i nauczanie Kościoła opisuje jego misyjną działalność, F.1.3 podaje przykłady współczesnych męczenników na misjach: błogosławieni o. Zbigniew Strzałkowski i o. Michał Tomaszek, Helena Kmieć; omawia przykłady działalności misyjnej, zaangażowanie osób duchownych i świeckich.	F.1.c przejawia postawę misyjną, E.3.a stara się poznawać historię Kościoła i szuka swojego miejsca w jego misji, E.3.c modli się za biskupów, prezbiterów, diakonów i za cały Kościół.	
44.	Wobec spadkobierców Babilonu Kościół podczas II wojny światowej	Ukazanie świadków Ewangelii w XX i XXI wieku. Zachęcenie do odkrywania wpływu chrześcijaństwa na dzieje ludzkości. Wychowanie do bycia świadkiem Ewangelii we własnym środowisku.	E.3. Historia Kościoła pielgrzymką wspólnoty wierzących w historii zbawienia.	A.7.2 wskazuje na przyczyny zła, A.7.4 przedstawia skutki zła (grzechu), A.7.5 opisuje sposoby działalności złego ducha, E.3.10 opowiada o roli Kościoła w czasach totalitaryzmów: hitlerowskiego [...], A.13.18 opierając się na omawianych postaciach świętych i działalności Kościoła, podaje przykłady wpływu chrześcijaństwa na dzieje ludzkości, D.2.3 podaje przykłady modlitwy ludzi znanych z historii	E.1.g. przejawia postawę wdzięczności za świadków wiary, E.3.a. stara się poznawać historię Kościoła i szuka swojego miejsca w jego misji, E.3.b. jest przekonany, że jego zaangażowanie ma wpływ na przyszłość Kościoła.	Uzasadnia, że totalitaryzmy są wyrazem bałwochwalstwa. Dokonuje oceny postawy Piusa XII w czasie II wojny światowej.

Nr	Temat	Cele	Treści	Wymagania. Uczeń:	Postawy. Uczeń:	Wymagania szczegółowe
				i współczesnych (św. Jan Paweł II).		
45.	Ku wolności...	<p>Ukazanie świadków Ewangelii w XX i XXI wieku.</p> <p>Wychowanie do bycia świadkiem Ewangelii we własnym środowisku.</p>	<p>E.5 Męczennicy II wojny światowej; Rola Kościoła w życiu narodu polskiego. Postaci świętych polskich.</p> <p>E.1. Świeccy świadkowie Ewangelii.</p> <p>C.1. Powołanie człowieka do czynienia dobra. Chrześcijanin wobec zła i nieszczęść.</p> <p>C.2 Hierarchia wartości oparta na wierze. Interpretacja własnego doświadczenia życiowego w świetle wezwania Bożego (formacja sumienia).</p> <p>A.14. Działanie Ducha Świętego w Kościele i w życiu chrześcijanina.</p>	<p>E.1.8. podaje przykłady świadków wiary w konkretnych sytuacjach życiowych,</p> <p>E.3.10. opowiada o roli Kościoła w czasach totalitaryzmu hitlerowskiego i bolszewickiego.</p> <p>E.4.1; E.5.8 wskazuje na najważniejsze fakty z życia [...] wybranego świętego z czasów II wojny światowej.</p>	<p>E.1.g. przejawia postawę wdzięczności za świadków wiary,</p> <p>E.5.b. kształtuje postawę patriotyzmu i odpowiedzialności za losy narodu,</p> <p>E.5.c stara się naśladować przykład świętych polskich,</p> <p>C.2.a kieruje się w życiu hierarchią wartości wynikającą z wiary,</p> <p>C.1.a stara się czynić dobro.</p>	<p>Wyjaśnia, czym charakteryzuje się wolność w ujęciu chrześcijańskim.</p> <p>Podaje przykłady osób, które mimo represji zachowały wolność wewnętrzną.</p> <p>Wskazuje Ducha Świętego jako budowniczego wolności wewnętrznej.</p>
46.	Zwycięstwo czy klęska?	<p>Ukazanie świadków Ewangelii w XX i XXI wieku.</p> <p>Zachęcenie do odkrywania wpływu chrześcijaństwa na dzieje ludzkości.</p>	<p>E.3. Kościół podczas II wojny światowej i w czasach powojennych.</p> <p>E.4; E.5. Męczennicy II wojny światowej – św. Maksymilian Maria Kolbe.</p>	<p>E.3.1; E.3.11 na podstawie poznawanych dziejów Kościoła wskazuje na ciągłość działania Boga w dziejach świata i każdego człowieka oraz uzasadnia, że historia Kościoła jest świadectwem</p>	<p>E.3.a stara się poznawać historię Kościoła i szuka swojego miejsca w jego misji,</p> <p>E.3.b jest przekonany, że jego zaangażowanie ma wpływ na przyszłość Kościoła,</p>	<p>Wskazuje w Ewangelii według św. Marka (8, 34-36) inspirację postępowania św. Maksymiliana Kolbego.</p> <p>Opowiada o życiu i postawie św. Maksymiliana, wykorzystując kontekst historyczny.</p>

Nr	Temat	Cele	Treści	Wymagania. Uczeń:	Postawy. Uczeń:	Wymagania szczegółowe
		Wychowanie do bycia świadkiem Ewangelii we własnym środowisku.		<p>prowadzenia ludzi do zbawienia,</p> <p>E.3.10 opowiada o roli Kościoła w czasach totalitaryzmów: hitlerowskiego i bolszewickiego,</p> <p>E.4.1; E.5.8 wskazuje na najważniejsze fakty z życia św. Maksymiliana Marii Kolbego oraz innego wybranego świętego z czasów II wojny światowej,</p> <p>E.4.1 wykazuje aktualność myśli wybranych postaci świętych, opowiada o ich życiu [...],</p> <p>A.13.18 opierając się na omawianych postaciach świętych i działalności Kościoła, podaje przykłady wpływu chrześcijaństwa na dzieje ludzkości.</p>	<p>E.3.c modli się za biskupów, prezbiterów, diakonów i za cały Kościół,</p> <p>E.4.a wzoruje się na przykładach życia świętych,</p> <p>E.1.g przejawia postawę wdzięczności za świadków wiary,</p> <p>E.1.h troszczy się o dobro Ojczyzny,</p> <p>E.5.a okazuje szacunek dla historii Kościoła w Polsce,</p> <p>E.5.b kształtuje postawę patriotyzmu i odpowiedzialności za losy narodu,</p> <p>E.5.c stara się naśladować przykład świętych polskich.</p>	
47.	Wobec prześladowania. Kościół w Polsce po II wojnie światowej	<p>Ukazanie świadków Ewangelii w XX i XXI wieku.</p> <p>Wychowanie do bycia świadkiem Ewangelii we własnym środowisku.</p>	<p>E.3. Historia Kościoła pielgrzymką wspólnoty wierzących w historii zbawienia.</p> <p>E.5. Pobożność maryjna w dziejach Polski: akty oddania Polski Maryi i Jej Sercu w roku 1946</p>	<p>E.3.10 opowiada o roli Kościoła w czasach totalitaryzmów: [...] bolszewickiego,</p> <p>E.5.7 ukazuje rolę Maryi w historii Polski dla zachowania wolności i tożsamości chrześcijańskiej Polski: [...] akty oddania Polski Maryi i Jej</p>	<p>E.3.a stara się poznawać historię Kościoła i szuka swojego miejsca w jego misji,</p> <p>E.3.b jest przekonany, że jego zaangażowanie ma wpływ na przyszłość Kościoła,</p>	<p>Charakteryzuje sytuację Kościoła w Polsce w okresie powojennym. Wymienia, co dla wiernych było pomocą w tym czasie i w jaki sposób angażowali się przy kościołach ludzie świeccy.</p> <p>Zna najważniejsze informacje na temat bł. prymasa Wyszyńskiego</p>

Nr	Temat	Cele	Treści	Wymagania. Uczeń:	Postawy. Uczeń:	Wymagania szczegółowe
			oraz 1966 i ich owoce, kardynał Stefan Wyszyński.	Sercu w roku 1946 oraz 1966 i ich owoce, E.5.9 wskazuje na wydarzenia i zjawiska religijne, które wpłynęły na budowanie tożsamości narodowej Polaków w XX i na początku XXI w., A.13.18 opierając się na omawianych postaciach świętych i działalności Kościoła, podaje przykłady wpływu chrześcijaństwa na dzieje ludzkości. D.2.3 podaje przykłady modlitwy ludzi znanych z historii i współczesnych (bł. Jerzy Popiełuszko).	E.1.h troszczy się o dobro Ojczyzny, E.5.a okazuje szacunek dla historii Kościoła w Polsce , E.5.c stara się naśladować przykład świętych polskich, E.1.g przejawia postawę wdzięczności za świadków wiary, E.1.h troszczy się o dobro Ojczyzny, E.5.b kształtuje postawę patriotyzmu i odpowiedzialności za losy narodu.	oraz jego zasług dla Kościoła w Polsce.
48.	Kościół wobec świata	Zachęcenie do odkrywania wpływu chrześcijaństwa na dzieje ludzkości.	E.3. Historia Kościoła pielgrzymką wspólnoty wierzących w historii zbawienia. E.3. Kościół [...] w czasach powojennych.	E.3.1; E.3.11 na podstawie poznawanych dziejów Kościoła wskazuje na ciągłość działania Boga w dziejach świata i każdego człowieka oraz uzasadnia, że historia Kościoła jest świadectwem prowadzenia ludzi do zbawienia. E.4.1 wskazuje na najważniejsze fakty z życia świętych	B.2.b. pogłębia własną pobożność, E.3.a. stara się poznawać historię Kościoła i szuka swojego miejsca w jego misji, E.3.b. jest przekonany, że jego zaangażowanie ma wpływ na przyszłość Kościoła, E.3.c. modli się za biskupów, prezbiterów, diakonów i za cały Kościół,	Uzasadnia prymat papieża argumentami biblijnymi. Wyjaśnia znaczenie pojęcia „sobór powszechny”. Podaje przykłady postanowień Soboru Watykańskiego II.

Nr	Temat	Cele	Treści	Wymagania. Uczeń:	Postawy. Uczeń:	Wymagania szczegółowe
				papieży XX w., wykazuje aktualność myśli wybranych postaci świętych, A.13.18. opierając się na omawianych postaciach świętych i działalności Kościoła, podaje przykłady wpływu chrześcijaństwa na dzieje ludzkości.	E.4.a. wzoruje się na przykładach życia świętych, E.1.g. przejawia postawę wdzięczności za świadków wiary.	
49.	Nasze dziedzictwo	Wychowanie do odpowiedzialności za wspólnotę Kościoła. Kształtowanie postawy bycia świadkiem Chrystusa w codziennym życiu. Zachęcenie do odkrywania wpływu chrześcijaństwa na dzieje ludzkości. Ukazanie świadków Ewangelii w XX i XXI wieku.	F.2 Zadania chrześcijanina w życiu społecznym. E.3. Kościół w czasach [...] powojennych.	E.3.1; E.3.11 na podstawie poznawanych dziejów Kościoła wskazuje na ciągłość działania Boga w dziejach świata i każdego człowieka oraz uzasadnia, że historia Kościoła jest świadectwem prowadzenia ludzi do zbawienia, E.5.9 wskazuje na wydarzenia i zjawiska religijne, które wpłynęły na budowanie tożsamości narodowej Polaków w XX i na początku XXI w., A.13.18 opierając się na omawianych postaciach świętych i działalności Kościoła, podaje przykłady wpływu chrześcijaństwa na dzieje ludzkości.	A.10.c pielęgnuje tradycje i zwyczaje religijne, E.3.a stara się poznawać historię Kościoła i szuka swojego miejsca w jego misji, E.3.b jest przekonany, że jego zaangażowanie ma wpływ na przyszłość Kościoła, E.4.a wzoruje się na przykładach życia świętych, E.1.g przejawia postawę wdzięczności za świadków wiary, E.1.h troszczy się o dobro Ojczyzny, E.5.a okazuje szacunek dla historii Kościoła w Polsce,	Wymienia wartości, dla których ludzie się poświęcali i za które ginęli. Podaje przykłady w historii Polski ludzi, którzy dzięki nadziei chrześcijańskiej nie bali się walczyć o wolność. Wymienia (przynajmniej niektóre) dziedziny życia, które należą do dziedzictwa duchowego i kulturalnego Polski. Podaje przykłady.

Nr	Temat	Cele	Treści	Wymagania. Uczeń:	Postawy. Uczeń:	Wymagania szczegółowe
					E.5.b kształtuje postawę patriotyzmu i odpowiedzialności za losy narodu.	
VII.	Obdarzani Duchem Miłości. Rok liturgiczny					
50.	Odnaleźć się w doświadczeniu Maryi. Różaniec	<p>Ukazanie nauczania Kościoła na temat roku liturgicznego w kontekście wydarzeń zbawczych oraz życia chrześcijanina.</p> <p>Pogłębienie rozumienia wydarzeń wynikających z roku liturgicznego.</p> <p>Zachęcenie do budowania relacji z Bogiem poprzez zaangażowanie się w wydarzenia roku liturgicznego.</p>	<p>B.2; A.10. Aktualizacja historii zbawienia w roku liturgicznym.</p> <p>B.2. Sens, przesłanie i liturgia poszczególnych okresów, świąt oraz uroczystości roku liturgicznego.</p> <p>D.5. Miesiąc różańcowy – umiesz się modlić?</p>	<p>A.10.5 ukazuje związek wydarzeń biblijnych z rokiem liturgicznym, prawdami wiary i moralności chrześcijańskiej oraz życiem chrześcijanina,</p> <p>B.2.2 wymienia i opisuje [...] miesiące i święta maryjne [...],</p> <p>B.2.3 omawia liturgiczne i paraliturgiczne formy świętowania w poszczególnych okresach liturgicznych,</p> <p>B.2.4 charakteryzuje istotę kultu Maryi,</p> <p>D.5.3 uzasadnia związek modlitwy różańcowej z życiem chrześcijanina.</p>	<p>A.10.d stara się odczytywać i przyjmować wydarzenia życiowe w świetle Objawienia Bożego,</p> <p>B.2.a angażuje się w obchody roku liturgicznego,</p> <p>B.2.b pogłębia własną pobożność,</p> <p>B.2.c jednoczy się z Chrystusem w tajemnicach roku liturgicznego,</p> <p>B.2.d stara się naśladować przykład Maryi i świętych.</p>	<p>Interpretuje fragmenty Pisma Świętego dotyczące życia Maryi.</p> <p>Definiuje modlitwę kontemplacyjną.</p> <p>Omawia wartość różańca jako modlitwy na każdą chwilę życia.</p>
51.	Święty papież z Polski	<p>Zachęcenie do budowania relacji z Bogiem poprzez zaangażowanie się w wydarzenia roku liturgicznego.</p>	<p>B.2. Święty Jan Paweł II – dla Kościoła, dla świata i dla Polski.</p>	<p>B.2.2 wymienia i opisuje [...] miesiące i święta maryjne [...].</p> <p>D.2.3 podaje przykłady modlitwy ludzi znanych z historii i współczesnych (św. Jan Paweł II).</p>	<p>B.2.b pogłębia własną pobożność,</p> <p>B.2.d stara się naśladować przykład Maryi i świętych.</p>	<p>Wyjaśnia, na czym polegała świętość Jana Pawła II.</p> <p>Uzasadnia aktualność nauczania i działań św. Jana Pawła II.</p>

Nr	Temat	Cele	Treści	Wymagania. Uczeń:	Postawy. Uczeń:	Wymagania szczegółowe
52.	Ujrzymy Go. Uroczystość Wszystkich Świętych i wspomnienie wszystkich zmarłych	<p>Ukazanie nauczania Kościoła na temat roku liturgicznego w kontekście wydarzeń zbawczych oraz życia chrześcijanina.</p> <p>Pogłębienie rozumienia wydarzeń wynikających z roku liturgicznego.</p> <p>Zachęcenie do budowania relacji z Bogiem poprzez zaangażowanie się w wydarzenia roku liturgicznego.</p>	<p>B.2; A.10. Aktualizacja historii zbawienia w roku liturgicznym.</p> <p>B.2. Sens, przesłanie i liturgia poszczególnych okresów, świąt oraz uroczystości roku liturgicznego – Wszystkich Świętych i modlitwa za zmarłych.</p>	<p>B.2.2 wymienia i opisuje uroczystość [...] Wszystkich Świętych [...].</p>	<p>A.10.c pielęgnuje tradycje i zwyczaje religijne,</p> <p>A.10.d stara się odczytywać i przyjmować wydarzenia życiowe w świetle Objawienia Bożego, B.2.a angażuje się w obchody roku liturgicznego,</p> <p>B.2.b pogłębia własną pobożność,</p> <p>B.2.c jednoczy się z Chrystusem w tajemnicach roku liturgicznego,</p> <p>B.2.d stara się naśladować przykład Maryi i świętych.</p>	<p>Wyjaśnia sens modlitwy za zmarłych w świetle wiary w świętych obcowanie.</p> <p>Porównuje uroczystość Wszystkich Świętych i Dzień Zaduszny z Halloween.</p> <p>Uzasadnia, że fragment 1 J 3, 1a. 2–3 pasuje jako czytanie w uroczystość Wszystkich Świętych.</p>
53.	Oto nadchodzi! Adwent	<p>Ukazanie nauczania Kościoła na temat roku liturgicznego w kontekście wydarzeń zbawczych oraz życia chrześcijanina.</p> <p>Pogłębienie rozumienia wydarzeń wynikających z roku liturgicznego.</p> <p>Zachęcenie do budowania relacji z Bogiem poprzez zaangażowanie się w wydarzenia roku liturgicznego.</p>	<p>B.2; A.10. Aktualizacja historii zbawienia w roku liturgicznym.</p> <p>B.2 Sens, przesłanie i liturgia poszczególnych okresów, świąt oraz uroczystości roku liturgicznego – Adwent.</p>	<p>A.10.5 ukazuje związek wydarzeń biblijnych z rokiem liturgicznym, prawdami wiary i moralności chrześcijańskiej oraz życiem chrześcijanina,</p> <p>B.2.1 charakteryzuje poszczególne okresy roku liturgicznego w kontekście wydarzeń zbawczych i nauczania Kościoła oraz życia chrześcijanina,</p> <p>B.2.3 omawia liturgiczne i paraliturgiczne formy świętowania w poszczególnych okresach liturgicznych,</p>	<p>A.10.c pielęgnuje tradycje i zwyczaje religijne,</p> <p>A.10.d stara się odczytywać i przyjmować wydarzenia życiowe w świetle Objawienia Bożego,</p> <p>B.2.a angażuje się w obchody roku liturgicznego,</p> <p>B.2.b pogłębia własną pobożność,</p> <p>B.2.c jednoczy się z Chrystusem w tajemnicach roku liturgicznego.</p>	<p>Charakteryzuje Adwent jako okres liturgiczny.</p> <p>Interpretuje alegoryczny sens Pieśni nad Pieśniami, uwzględniając kontekst liturgiczny.</p> <p>Wyjaśnia istotę chrześcijańskiego oczekiwania.</p> <p>Podejmuje refleksję na temat przeszłości, teraźniejszości i przyszłości w chrześcijaństwie.</p>

Nr	Temat	Cele	Treści	Wymagania. Uczeń:	Postawy. Uczeń:	Wymagania szczegółowe
				B.2.4 uzasadnia religijny wymiar [...] Adwentu [...], B.2.6 omawia praktyki ascetyczne w Kościele, A.10.6 zestawia wydarzenia biblijne ze zwyczajami religijnymi.		
54.	Bóg z nami. Uroczystość Narodzenia Pańskiego	<p>Ukazanie nauczania Kościoła na temat roku liturgicznego w kontekście wydarzeń zbawczych oraz życia chrześcijanina.</p> <p>Pogłębienie rozumienia wydarzeń wynikających z roku liturgicznego.</p> <p>Zachęcenie do budowania relacji z Bogiem poprzez zaangażowanie się w wydarzenia roku liturgicznego.</p>	<p>B.2; A.10. Aktualizacja historii zbawienia w roku liturgicznym.</p> <p>B.2. Sens, przesłanie i liturgia poszczególnych okresów, świąt oraz uroczystości roku liturgicznego – Narodzenie Pańskie.</p>	<p>A.10.5 ukazuje związek wydarzeń biblijnych z rokiem liturgicznym, prawdami wiary i moralności chrześcijańskiej oraz życiem chrześcijanina,</p> <p>B.2.1 charakteryzuje poszczególne okresy roku liturgicznego w kontekście wydarzeń zbawczych i nauczania Kościoła oraz życia chrześcijanina,</p> <p>B.2.2 wymienia i opisuje uroczystości i święta Pańskie [...],</p> <p>B.2.4 uzasadnia religijny wymiar uroczystości [...] Narodzenia Pańskiego,</p> <p>A.10.6 zestawia wydarzenia biblijne ze zwyczajami religijnymi.</p>	<p>A.10.c pielęgnuje tradycje i zwyczaje religijne,</p> <p>A.10.d stara się odczytywać i przyjmować wydarzenia życiowe w świetle Objawienia Bożego,</p> <p>B.2.a angażuje się w obchody roku liturgicznego,</p> <p>B.2.b pogłębia własną pobożność,</p> <p>B.2.c jednoczy się z Chrystusem w tajemnicach roku liturgicznego.</p>	<p>Wymienia zagrożenia w dobrym przeżywaniu Bożego Narodzenia oraz omawia duchowość tego okresu liturgicznego.</p> <p>Rozważa wpływ konsumpcjonizmu na zwyczaje religijne.</p>

Nr	Temat	Cele	Treści	Wymagania. Uczeń:	Postawy. Uczeń:	Wymagania szczegółowe
55.	Dał się poznać. Uroczystość Objawienia Pańskiego	<p>Ukazanie nauczania Kościoła na temat uroczystości Objawienia Pańskiego w kontekście wydarzeń zbawczych oraz życia chrześcijanina.</p> <p>Pogłębienie rozumienia wydarzeń wynikających z pokłonu Mędrców i złożenia przez nich darów Dzieciątku Jezus.</p> <p>Zachęcenie do odpowiedzi wiary i budowania relacji z Bogiem poprzez zaangażowanie się w wydarzenia roku liturgicznego.</p>	<p>B.2; A.10. Aktualizacja historii zbawienia w roku liturgicznym: Uroczystość Objawienia Pańskiego.</p> <p>B.2. Sens, przesłanie uroczystości Objawienia Pańskiego.</p>	<p>A.10.5 ukazuje związek wydarzeń biblijnych (proroctwo Izajasza i pokłon Mędrców) z rokiem liturgicznym, prawdami wiary i życiem chrześcijanina,</p> <p>B.2.1 charakteryzuje okres Bożego Narodzenia w roku liturgicznym w kontekście wydarzeń zbawczych i nauczania Kościoła oraz życia chrześcijanina,</p> <p>B.2.2 wymienia i opisuje uroczystości i święta Pańskie [Objawienia Pańskiego] [...],</p> <p>B.2.3 omawia liturgiczne i paraliturgiczne formy świętowania związane z uroczystością Objawienia Pańskiego,</p> <p>B.2.4 uzasadnia religijny wymiar uroczystości Narodzenia Pańskiego,</p> <p>A.10.6 zestawia wydarzenia biblijne ze zwyczajami religijnymi.</p>	<p>A.10.c pielęgnuje tradycje i zwyczaje religijne,</p> <p>A.3.b okazuje wdzięczność za dar wiary,</p> <p>A.10. stara się odczytywać i przyjmować wydarzenia życiowe w świetle Objawienia Bożego i odpowiadać na Boże zaproszenie do spotkania,</p> <p>A.2.a angażuje się w obchody roku liturgicznego,</p> <p>B.2.b pogłębia własną pobożność.</p>	<p>Omawia wiarę jako dar i zadanie w kontekście świadectwa Mędrców i przykładu osoby nawróconej.</p>
56.	Namaszczony. Święto	<p>Ukazanie nauczania Kościoła na temat święta Chrztu Pańskiego w kon-</p>	<p>B.2; A.10. Aktualizacja historii zbawienia w roku liturgicznym:</p>	<p>A.10.5 ukazuje związek wydarzeń biblijnych (chrzest</p>	<p>B.2.c jednoczy się z Chrystusem w tajemnicy chrztu Pańskiego,</p>	<p>Omawia symbolikę wydarzenia chrztu Jezusa w Jordanie i objawienie Trójcy Świętej w tym wydarzeniu.</p>

Nr	Temat	Cele	Treści	Wymagania. Uczeń:	Postawy. Uczeń:	Wymagania szczegółowe
	Chrztu Pańskiego	tekście wydarzeń zbawczych oraz życia chrześcijanina. Pogłębienie rozumienia wydarzenia chrztu w Jordanie jako objawienia Trójjedynego Boga i początku misji Jezusa Chrystusa. Zachęcenie do budowania relacji z Bogiem poprzez zaangażowanie się w dzieło ewangelizacji.	święto Chrztu Pańskiego. B.2. Sens, przesłanie święta Chrztu Pańskiego.	Pański) z rokiem liturgicznym, prawdami wiary i życiem chrześcijanina, B.2.2 wymienia i opisuje uroczystości i święta Pańskie [Chrztu Pańskiego] [...], B.2.4 uzasadnia religijny wymiar święta Chrztu Pańskiego.	A.10.c pielęgnuje tradycje i zwyczaje religijne, A.10.d stara się odczytywać i przyjmować wydarzenia życiowe w świetle Objawienia Bożego, B.2.a angażuje się w obchody roku liturgicznego, B.2.b pogłębia własną pobożność.	Wyjaśnia, na czym polega chrzcielne wezwanie do uczestnictwa w misji ewangelizacyjnej Chrystusa.
57.	Przyoblec się w człowieka nowego. Wielki Post	Ukazanie nauczania Kościoła na temat Wielkiego Postu w kontekście wydarzeń zbawczych oraz życia chrześcijanina. Pogłębienie rozumienia istoty prawdziwego nawrócenia jako zmiany kierunku życia i zwrócenia się do Boga. Zachęcenie do budowania relacji z Bogiem poprzez podjęcie trudu nawrócenia oraz zaangażowanie się w udział w	B.2; A.10. Aktualizacja historii zbawienia w roku liturgicznym: okres Wielkiego Postu. B.2. Sens, przesłanie i liturgia Wielkiego postu oraz praktyki pokutne.	A.10.5 ukazuje związek wydarzeń biblijnych (Wędrówka Izraelitów przez pustynię, czterdziestodniowy post Jezusa na pustyni, męka, śmierć i zmartwychwstanie Jezusa) z rokiem liturgicznym, prawdami wiary i życiem chrześcijanina, B.2.1 charakteryzuje Wielki Post w kontekście wydarzeń zbawczych i nauczania Kościoła oraz życia chrześcijanina, B.2.3 omawia liturgiczne i paraliturgiczne formy przeżywania Wielkiego Postu,	B.2.c jednoczy się z Chrystusem na drodze własnego nawrócenia, A.10.c pielęgnuje tradycje i zwyczaje religijne, A.10.d stara się odczytywać i przyjmować wydarzenia życiowe w świetle Objawienia Bożego, B.2.a angażuje się w obchody roku liturgicznego, biorąc udział w wielkopostnych nabożeństwach, B.2.b pogłębia własną pobożność.	Wyjaśnia istotę i sens nawrócenia. Omawia wielkopostne praktyki pokutne.

Nr	Temat	Cele	Treści	Wymagania. Uczeń:	Postawy. Uczeń:	Wymagania szczegółowe
		wielkopostnych praktykach ułatwiających nawrócenie.		B.2.6 omawia praktyki asce-tyczne w Kościele, B.2.4 uzasadnia religijny wy-miar Wielkiego Postu, A.10.6 zestawia wydarzenia biblijne ze zwyczajami religij-nymi.		
58.	Przez śmierć do życia. Tri-duum Paschalne i okres wielka-nocny	<p>Ukazanie nauczania Ko-ścioła na temat Triduum Paschalnego i okresu wielkanocnego w kon-tekście wydarzeń zbaw-czych oraz życia chrze-ścijanina.</p> <p>Pogłębienie rozumienia istoty wydarzeń pas-chalnych, także jako gwarancji naszego zmartwychwstania i ra-dości życia wiecznego.</p> <p>Zachęcenie do budowa-nia relacji z Bogiem po-przez zaangażowanie w przeżywanie męki, śmierci i zmartwych-wstania Chrystusa.</p>	<p>B.2; A.10. Aktualizacja historii zbawienia w roku liturgicznym: Tri-duum Paschalne i Wiel-kanoc.</p> <p>B.2. Sens, przesłanie i li-turgia Triduum Paschal-nego i okresu wielka-nocnego.</p>	<p>A.10.5 ukazuje związek wy-darzeń biblijnych (męka, śmierć i zmartwychwstanie Jezusa Chrystusa) z rokiem li-turgicznym, prawdami wiary i życiem chrześcijanina,</p> <p>B.1.5 opisuje strukturę i wy-jaśnia znaczenie Triduum Paschalnego i okresu wielka-nocnego,</p> <p>B.2.1 charakteryzuje Tri-duum Paschalne i Wielkanoc w kontekście wydarzeń zbawczych i nauczania Ko-ścioła oraz życia chrześcija-nina,</p> <p>B.2.2 wymienia i opisuje uro-czystości i święta Pańskie: Triduum Paschalne i Wielka-noc,</p>	<p>A.10.c pielęgnuje tradycje i zwyczaje religijne,</p> <p>A.10.d stara się odczytywać i przyjmować wydarzenia ży-ciowe (śmierć człowieka) w świetle Objawienia Bożego,</p> <p>B.2.a angażuje się w obchody Triduum Paschalnego i Wiel-kanocy,</p> <p>B.2.b pogłębia własną po-bożność,</p> <p>B.2.c jednoczy się z Chrystu-sem w tajemnicy paschalnej.</p>	<p>Omawia liturgię Triduum Paschal-nego i okresu wielkanocnego.</p> <p>Wyjaśnia przesłanie Paschy Je-zusa jako źródła nadziei naszego zmartwychwstania.</p>

Nr	Temat	Cele	Treści	Wymagania. Uczeń:	Postawy. Uczeń:	Wymagania szczegółowe
				B.2.3 omawia liturgiczne i paraliturgiczne formy przeżywania Triduum Paschalnego i okresu wielkanocnego, B.2.4 uzasadnia religijny wymiar Triduum Paschalnego i okresu wielkanocnego, A.10.6 zestawia wydarzenia biblijne ze zwyczajami religijnymi.		
59.	Przyjmij moje miłosierdzie. Niedziela Miłosierdzia Bożego	Ukazanie nauczania Kościoła na temat roku liturgicznego w kontekście wydarzeń zbawczych oraz życia chrześcijanina. Pogłębienie rozumienia wydarzeń wynikających z roku liturgicznego. Zachęcenie do budowania relacji z Bogiem poprzez zaangażowanie się w wydarzenia roku liturgicznego.	B.2. Sens, przesłanie i liturgia poszczególnych okresów, świąt oraz uroczystości roku liturgicznego. Aktualizacja historii zbawienia w roku liturgicznym.	A.10.5. ukazuje związek wydarzeń biblijnych z rokiem liturgicznym, prawdami wiary i moralności chrześcijańskiej oraz życiem chrześcijanina [Niedziela Miłosierdzia Bożego], B.1.5 opisuje strukturę i wyjaśnia znaczenie roku liturgicznego, B.2.1. charakteryzuje poszczególne okresy roku liturgicznego w kontekście wydarzeń zbawczych i nauczania Kościoła oraz życia chrześcijanina [Niedziela Miłosierdzia Bożego], B.2.2 wymienia i opisuje uroczystości i święta Pańskie	B.2.a. angażuje się w obchody roku liturgicznego, B.2.b. pogłębia własną pobożność, B.2.c. jednoczy się z Chrystusem w tajemnicach roku liturgicznego, C.9.a. ufa Jezusowi.	Podaje okoliczności ustanowienia Niedzieli Miłosierdzia Bożego. Wymienia łaski, o jakich mówił Jezus w związku z tym świętem, oraz warunki ich otrzymania. Wyjaśnia rolę błogosławionego ks. Michała Sopoćki w szerzeniu kultu Bożego miłosierdzia.

Nr	Temat	Cele	Treści	Wymagania. Uczeń:	Postawy. Uczeń:	Wymagania szczegółowe
				[Niedziela Miłosierdzia Bożego], B.2.3 omawia liturgiczne i paraliturgiczne formy świętowania w poszczególnych okresach liturgicznych [Niedziela Miłosierdzia Bożego].		
60.	Otrzymamy Jego Moc! Uroczystość Zesłania Ducha Świętego	<p>Ukazanie nauczania Kościoła na temat roku liturgicznego w kontekście wydarzeń zbawczych oraz życia chrześcijanina.</p> <p>Pogłębienie rozumienia wydarzeń wynikających z roku liturgicznego.</p> <p>Zachęcenie do budowania relacji z Bogiem poprzez zaangażowanie się w wydarzenia roku liturgicznego.</p>	<p>B.2; A.10. Aktualizacja historii zbawienia w roku liturgicznym.</p> <p>B.2. Sens, przesłanie i liturgia poszczególnych okresów, świąt oraz uroczystości roku liturgicznego – Zesłanie Ducha Świętego.</p>	<p>A.10.5 ukazuje związek wydarzeń biblijnych z rokiem liturgicznym, prawdami wiary i moralności chrześcijańskiej oraz życiem chrześcijanina,</p> <p>B.2.1 charakteryzuje poszczególne okresy roku liturgicznego w kontekście wydarzeń zbawczych i nauczania Kościoła oraz życia chrześcijanina,</p> <p>B.2.4 uzasadnia religijny wymiar uroczystości [...] Zesłania Ducha Świętego.</p>	<p>A.10.d stara się odczytywać i przyjmować wydarzenia życiowe w świetle Objawienia Bożego,</p> <p>B.2.a angażuje się w obchody roku liturgicznego,</p> <p>B.2.b pogłębia własną pobożność,</p> <p>B.2.c jednoczy się z Chrystusem w tajemnicach roku liturgicznego.</p>	<p>Interpretuje sekwencję o Duchu Świętym i wskazuje w niej określenia Ducha Świętego.</p> <p>Wyjaśnia różnicę między „Apostołem” i „apostołem”.</p> <p>Charakteryzuje człowieka otwartego na działanie Ducha Świętego.</p>